

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CX П'ЯТНИЦЯ, 25 ЛИПНЯ 2003 РОКУ ЧИСЛО 30 VOL. CX FRIDAY, JULY 25, 2003 No. 30

Зустріч прем'єр-міністрів України і Росії в Криму

ЯЛТА, Крим. – Провідники урядів України і Росії Віктор Янукович і Михайло Касьянов провели 17 липня неофіційну зустріч, а 18 липня в Лівадійському палаці – міжурядові переговори з питань торговельно-економічної і військово-технічної співпраці. Український і російський прем'єри розглянули правила поведінки держав на світовому ринку і спільні зусилля для просування на ринок військово-технічної продукції. До порядку денного зустрічі включені також питання з формування єдиного економічного простору, створення газового консорціуму, розвитку російської мови в Україні і питання базування Чорноморської фльоти Росії в Криму. Підписання угоди про постачання російського газу в Україну на 2004 рік перенесене на осінь.

Прем'єр-міністер України В. Янукович назвав новим етапом співпраці нову домовленість між Україною та Росією у військовій сфері, яка готувалася ще з 1997 року, відколи існує кооперація в виробництві військової техніки, але не було саме міжурядової угоди, яка визначає порядок реалізації цієї техніки. Нова угода формально відкриває шлях до начебто більш ефективної взаємодії на ринках третіх країн.

Але покищо не можна сказати, чи справді ця угода буде вигідною Україні, тому що, коли продається спільно вироблена військова техніка, то Росія розраховується з Україною за комплектуючі за внутрішніми цінами України, а техніка продається за кордон за світовими цінами і ці кошти залишаються у російській кишені. Важко також уявити, що російські і українські експортери, які продаватимуть однотипну продукцію на схожих ринках, будуть між собою домовлятися. Якби Україна не залежала від Росії у поставках запасних частин для власної військової техніки, то могла б робити ремонт цієї військової техніки без послуг Росії і проводити активнішу і самостійнішу політику у галузі експорту зброї на зовнішніх ринках.

Прем'єр-міністр Росії М. Касьянов на прес-конференції в Ялті за підсумками засідання українсько-російської міжурядової комісії заявив, що військово-промисловий

(Закінчення на стор. 5)

Вбито синів Садама Гусейна

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – Закінчення бойових дій в Іраку оголошено ще 1 травня, але сутички не припиняються. Одна із таких сутичок 22 липня, що тривала кілька годин, розпочалася, коли американські вояки намагалися обшукати помешкання одного з родичів Садама Гусейна у Мосулі на півночі Іраку. У цьому випадку американські військовики діяли за доносом іракця. Вислідом інтенсивної перестрілки вояків 101-ої американської повітряної дивізії з оточеними в будинку іракцями була смерть чотирьох осіб, серед убитих – два сини С. Гусейна.

Американські військові чинники того ж дня оголосили про їхню смерть, а кілька годин після бою генерал-полковник Рікардо Санчез, військовий командир Багдаду підтвердив смерть Удая і Кусая, обидвох синів С. Гусейна.

На думку багатьох спостерігачів, смерть цих двох однодумців і вірних послідовників терору С. Гусейна є не тільки доброю вісткою для американців, але в першу чергу для іракців, які зможуть тепер вірити в те, що сини диктатора ніколи не повернуться до влади.

Білий Дім спокійно прийняв цю вістку. Пол Бремер, цивільний американський адміністратор в Іраку, який перебуває у Вашінгтоні підкреслив, що це справді добра новина для народу Іраку.

Тим часом Рада Безпеки ООН обговорила становище в Іраку – вперше від часу вторгнення до країни сил під проводом США. Рада заслухала звіт генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Кофі Анана, у якому міститься критика на адресу американської адміністрації країни за неспроможність відновити безпеку і стабільність в Іраку.

Американський військовий командувач в Іраку генерал Джон Абізаїд 17 липня визнав існування партизанської війни в Іраку та сказав, що хоче з уваги на це вивільнити більше американських вояків для акцій проти повстанців Іраку, підготувавши воєнізовані загони іракців чисельністю сім тисяч осіб для забезпечення загального порядку. Зі загибелю синів С. Гусейна американське командування сподівається, що часті напади на військовиків припиняться, однак не виключають того, що напевно знайдуться ті, котрі схочуть помститися за смерть Удая та Кусая.

(Закінчення на стор. 4)

Коли вмирали, їм дзвони не грали

ЛЬВІВ. – У суботу, 19 липня, відбулося святкування 60-ої річниці від дня створення Української Дивізії „Галичина" Української Національної Армії (УНА). З цієї нагоди переведено відкриття меморіяльного пам'ятника І Українській Дивізії УНА, ІІ Українській Дивізії УНА „Вільна Україна", та юнацтву, яке вело збройну боротьбу у Другій світовій війні та влилося у лави дивізій. Історія створення цих військових формувань дуже довга й насичена різноманітними подіями. Основне те, що Німеччина, програючи війну проти Совєтського Союзу, створила ряд національних дивізій від Прибалтики до Балкан. 14-тою була Українська Дивізія „Галичина". В 1943 році на заклик боротися проти наступаючих большевиків, і з надією, що після війни дивізії „Галичина" стане основою війська для незалежної України, 80,000 українських добровольців відгукнулося, з яких 12,000 були вибрані.

Відзначення 60-ліття розпочалося з Літургії на подвір'ї собору Св. Юра. Зібралися побратими обох дивізій, а також невелика кількість львів'ян та гостей міста. В обличчях колишніх вояків була радість, які зібралися разом із різних куточків світу, щоб вшанувати у цей знаменний для них день своїх побратимів, що полягли у нерівних боях. Літургію провадив Єпископ-помічник Львівської Архиєпархії Ігор Возняк, який на завершення виголосив чудову промову. Вона возвеличувала й ушановувала внесок дивізійників в українську історію.

На Личаківському цвинтарі відбулася урочиста церемонія відкриття пам'ятника. Колони дивізійників та гостей почали формуватися на вході до цвинтаря. Попереду ставали пластуни, котрі несли вінки до покладання. Чути команду : „Кроком руш!" і уся процесія переходить до місця відкриття пам'ятника. Дорогою накрапав дощ, що згуртував громаду у щільну купку довкола меморіяльного місця. Усі трохи тиснулися з парасолями, але вгамувалися, коли голос Юрія Ференцевича, провідника акції, розпочав церемонію відкриття. Ця почесна місія випала голові братства І Дивізії УНА побратиму Богдану Маціву та голові Братства Об'єднаних Українських Дивізій у Британії майору д-ру Святомиру Фостуну. Під національний гимн України пам'ятник було відкрито. Почалася його посвята, яку провадив о. д-р Іван Музичка, колишній дивізійник, у сослуженні двох інших священиків.

Після посвячення і звернення до побратимів о. І. Музички, до слова запросили першого заступника посадника Львова Василя Кравціва, який цього разу виявився трохи скупим на красномовну промову і лише подякував дивізійникам за їхню мужність. Далі виступав побратим Богдан Маців, який відкривав пам'ятник, а за ним слово надали Святомирові Фостунові, який сказав: „Ми прийшли сюди, щоб вшанувати пам'ять наших побратимів, які писали кров'ю нові сторінки історії України...". Ці слова зворушили серця, на очі виступали сльози. Після промови С. Фостуна до громади вийшов представник ІІ Дивізії УНА, знаної як "Вільна Україна", побратим Володимир Васьків. Розказав коротко про історію створення дивізій та вшанував пам'ять полеглих, чиї серця були сповнені любови до на-

Пам'ятник воякам УНА

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

До 190-річчя від дня народження Т. Шевченка

КИЇВ. – Кабінет Міністрів України затвердив плян заходів з відзначення 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Держтелерадіо протягом 2003-2004 років повинно видати III-IX томи повного зібрання творів Т.Шевченка, книги П. Жура „Труди і дні Кобзаря" та Івана Огієнка „Тарас Шевченко". Національна Академія Наук за цей період повинна забезпечити підготовку до друку третього тому Шевченківської енциклопедії та підготовку до видання творів Т.Шевченка чужоземними мовами. Національний банк має випустити ювілейну срібну монету, а Державний комітет зв'язку – поштові марки, марковані конверти, картки, художню конверту з ориґінальною маркою, провести спеціяльне погашення пам'ятної конверти. Відповідні міністерства, Київська та Черкаська обласні державні адміністрації мають здійснити заходи зі збереження та реставрації об'єктів, пов'язаних з ім'ям Т.Шевченка: закінчити проведення капітального ремонту Шевченківського національного заповідника у Каневі. Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації протягом 2003-2004 років мають провести упорядкування місць, пов'язаних з перебуванням Т.Г.Шевченка, а також об'єктів, вулиць, площ, яким присвоєно його ім'я. Визначено перелік мистецьких і культурно-просвітницьких заходів, серед яких – Шевченківське літературно-мистецьке свято „В сім'ї вольній, новій", міжнародний фестиваль „Кобзареві струни". Запляновано науково-практичні конференції, Шевченківські читання, тематичні вечори, книжкові та художні виставки, концерти, вистави, зустрічі з лавреатами Національної премії України ім. Тараса Шевченка в навчальних закладах і закладах культури. Плянується зняти двосерійний художній фільм „Братство", присвячений діяльності Кирило-Мефодіївського товариства (з художньо-просвітницького кіноциклу „Т.Шевченко. Заповіт") та здійснити запис на авдіокасети і компакт-диски музичних творів на слова Т.Шевченка у виконанні хору Національної музичної академії України імені П.Чайковського.

Розпочато збір коштів для інституту ім. М. Амосова

КИЇВ. – Міжнародний благодійний фонд української оперної співачки Євгенії Мірошниченко 18 липня розпочав широкомасштабний благодійний проєкт для збору коштів для Інституту серцево-судинної хірургії ім. М. Амосова. Інститут ім. М. Амосова – провідний заклад з надання кардіохірургічної допомоги в Україні. Зокрема щодня в інституті оперується до п'яти новонароджених, серед яких тільки двоє забезпечені якісним обладнанням післяопераційної підтримки життя. Організатори фонду плянують придбати апарат штучного дихання разом із приладом для післяопераційної підтримки життя дитини. Вартість такого обладнання – близько 20-25 тис. евро. З метою збору коштів для купівлі необхідної апаратури, фонд Є.Мірошниченко провів 19 липня благодійний вечір, під час якого відбувся авкціон.

Українські спелеологи почали спуск у найглибшу печеру світу

КИЇВ. – Українські спелеологи 19 липня почали спуск на дно найглибшої печери світу, що в Туреччині на гірському масиві Аладаґар, де вони плянують встановити новий світовий рекорд . Глибина печери понад 2 кілометри. До складу експедиції увійшли спелеологи з Полтави, Харкова, Києва, двоє британських тележурналістів, турецькі вчені та фахівці Інституту геологічних наук НАНУ. Очолює експедицію 45-річний полтавський спелеолог, президент Української спелеологічної асоціяції Юрій Касьян. За останньою інформацією, група, що намагається здолати турецьку печеру, пройшла униз вже 200 метрів. Повернутися з експедиції українці планують 7 серпня. Це вже друга турецька експедиція українських спелеологів. Торік її зупинив льодовик. У січні 2001 року українсько-російська команда спелеологів, очолювана Ю.Касьяном, у печері Вороняча, що на плато Арабіка в Абхазії, спустилася до позначки 1710 метрів. Цей рекорд офіційно визнав Міжнародний конґрес спелеологів як найвище спелеологічне досягнення останнього десятиліття.

Уряд радить тимчасово припинити лети

КИЇВ. – Уряд України має намір врегулювати проблеми з арештом державного майна України у Канаді, США та Бельгії, повідомив перший віце-прем'єр-міністер України Микола Азаров 17 липня. Уряд плянує створити систему контролювання подібних ситуацій, щоб уникати арешту майна в майбутньому. 26 червня в Канаді був заарештований український літак Ан-124 „Руслан" державного підприємства „Авіяційний науково-технічний комплекс ім. О. Антонова". Арешт було здійснено на підставі рішення Верховного суду Канади, винесеного на основі рішення Стокгольмського арбітражного суду від 30 травня 2002 року у зв'язку зі справою за позовом компанії „TMR Energy Limited" до Фонду державного майна України. 9 липня МЗС звернулось до Фонду державного майна України з пропозицією вивчити можливість оскарження фондом рішення Верховного суду Канади.16 липня Міністерство закордонних справ України рекомендувало тимчасово утриматись від летів літаків, що є державною власностю України, у державі, де визнано рішення Стокгольмського арбітражного суду, а саме – в Бельгію, Францію, США.

Росія передасть Україні закордонні об'єкти нерухомости

КИЇВ. – Росія 16 липня підтвердила згоду про передачу Україні об'єктів нерухомости колишнього СРСР у семи країнах і пообіцяла надати офіційні пропозиції щодо механізму передання на початку серпня цього року. 15 липня у Москві домовлено, що російська сторона надасть відповідь на запит України щодо передачі Україні об'єктів в ряді інших країн для дипломатичних і консульських потреб з тим, щоб відповідний перелік охоплював 36 держав. Наступні переговори відбудуться у другій половині жовтня у Києві.

Відкрито новий завод компанії „Леоні"

ЛЬВІВ. – 15 липня у Стрию відбулося відкриття нового заводу концерну „Леоні баєрінґ системс УА". На підприємстві виготовлятимуть бортові електричні мережі для автомобілів концерну „Дженерал Моторс" – „Опель". Проєкт концерну „Леоні" втілюватимуть до 2005 року на загальну суму інвестицій до 45 млн еевро. За підрахунками фахівців, це є одна з найбільших західних інвестицій в економіку України за останні десять років. Новозбудований завод є найбільшим і найсучаснішим в Европі підприємством з виготовлення бортових електричних мереж. Концерн „Леоні" плянує розпочати будівництво другого заводу в Мукачеві, на Закарпатті, який матиме партнерські взаємини з угорською фабрикою „Леоні".

За повідомленнями інформаційних агентств

Масове сходження на Говерлю

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 20 липня провідник бльоку „Наша Україна" Віктор Ющенко взяв участь у вічі біля підніжжя Говерлі, після якого разом з командою „Нашої України" піднявся на найвищу гору України. „Мені надзвичайно приємно, що з кожним роком сходження на Говерлю мобілізує все більше людей", сказав В. Ющенко і відзначив, що цього року у акції сходження взяли участь делеґації з усіх реґіонів України, представники різних політичних сил та громадських організацій. Багатотисячна громада співала гимн і була в єдиному пориві любови до Батьківщини. Для В. Ющенка це було 29 сходження на Говерлю. Разом з ним на вершину Карпат піднялося понад 20 депутатів „Нашої України". Сходження було приурочене до другої річниці створення бльоку „Наша Україна" та 12-ої річниці незалежности України. Загалом у цій акції взяли участь близько 10 тисяч осіб. Фото УНІАН

Панахида на могилі Патріярха Володимира

КИЇВ. – 14 липня виповнилося 8 років з дня смерти Патріярха Київського і всієї Русі-України Володимира (Романюка). 18 липня 1995 року сталося побиття представниками міліції похоронної процесії Патріярха Володимира на Софіївській площі. 14 липня перед могилою Патріяха біля стіни собору св. Софії було відслужено Панахиду. На фото: учасниця Панахиди запалює свічку над могилою. Фото УНІАН

Президент СКУ пояснює

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – В суботу, 19 липня, в Торонто, Аскольд Лозинський, Віктор Педенко, і Марійка Шкамбала, члени Президії Світового Конґресу Українців виступали під час зустрічі з громадою, на котру прийшли 250 осіб. Головна мета зустрічі була подати інформацію про наступний Конґрес СКУ в Києві (*див. стор. 4 „Свободи"*).

Але ще однією темою, порушеною під час цієї зустрічі була стурбованість багатьох членів громади, що А. Лозинський, президент СКУ, в інтерв'ю на українськомовній телевізійній програмі „Контакт" несправедливо критикував Віктора Ющенка, голову опозиційного об'єднання „Наша Україна". До речі, „Свобода" отримала листи від Романа Волчука, Нью Джерзі, і проф. Ярослава Розумного, Канада, які різко критикували завваження А. Лозинського, зроблені під час інтерв'ю. Оскільки переважна більшість наших читачів не має можливості дивитися передачі „Контакт", включно з редакторами нашого тижневика, Юрій Клюфас, директор „Контакту" в Канаді, запропонував „Свободі" по телефону послухати інтерв'ю з А. Лозинським.

Уривок передачі, яка викликала стурбованість деяких членів нашої громади, був частиною інтерв'ю Юрія Клюфаса з А. Лозинським 7 червня в Торонто, висвітленого в половині червня в деяких містах США і Канади. В запитанні А. Лозинському Ю. Клюфас сказав, що деякі люди вважають, що СКУ занадто підтримує Президента Л. Кучму, а потім запропонував А. Лозинському пояснити, в який спосіб СКУ обґрунтовує свої позиції. А. Лозинський відповів, що практикою СКУ є узгіднення позицій і заяв, а щодо Президента Л. Кучми, то СКУ критикує Президента, коли вважає це відповідним, і подав три приклади: вибори 2002 року, справа відзначення річниці Переяславської угоди і справа Волині. Відповідно СКУ, може схвалювати дії уряду і Президента. Таке саме ставлення СКУ має до членів опозиції, сказав він.

Але громадська занепокоєність виникла від наступних завважень А. Лозинського, котрі він почав фразою: „На мою скромну думку" і додав, що він вважав виступ В. Ющенка в „Empire Club" в Торонто „вершиною безвідповідальности", а пізніше додав, що він не вважає В. Ющенка „виробленим політиком". (13 травня В. Ющенко виступав в Торонто, в престижному „Empire Club", де були приблизно 300 гостей. В загальному В. Ющенко критикував сучасну ситуацію в Україні і її провід, включно з такими думками, що українці мають вибирати „демократію або тоталітаризм", що „40 відсотків економії України є тіньовою" і що в Україні панує „не верховенство закону, але закон джунглів."). Позиція А. Лозинського, є що в Україні є багато позитивного, яке також мало б бути представлене.

Ю. Клюфас сказав „Свободі", що під час громадської зустрічі 19 липня А. Лозинський подав деякі пояснення про свої завваження зроблені під час його інтерв'ю, і також спростував деякі свої слова. Тому що „Свобода" не мала кореспондента присутнього під час зустрічі в Торонто, ми попросили А. Лозинського після його повернення до Нью-Йорку подати свої думки у нашій газеті. Повністю подаємо текст його заяви:

Тому, що моє інтерв'ю на телевізійній програмі „Контакт", 7 червня ц.р., викликало незвичне зацікавлення в громаді, подаю наступне пояснення:

1. Як я заявив у самому інтерв'ю словами, „на мою скромну думку", мої зауваження, щодо виступу Віктора Ющенка в торонтському „Empire Club" були виключно моїми та в жодному разі не представляли становища Президії Світового Конґресу України (СКУ). Президія СКУ працює за принципом узгіднення, а між членами Президії є різні погляди.

2. Жалію, що в інтерв'ю двічі я висловився надто гостро, сказавши, що виступ був „вершком безвідповідальности", тоді коли вистачало б висловити лиш критичні заваги щодо змісту його промови. Виступ у цілому залишив враження про Україну як „країну втрачених можливостей". У зустрічах в США чи Канаді, як голова найбільшої фракції у Верховній Раді, В. Ющенко, слушно називаючи відомі усім негаразди в Україні, повинен не менше наголошувати свою візію України, її можливості і потенціял як великої європейської держави, багатої землі, працьовитого народу. В. Ющенко теж повинен наголосити, що причини сьогоднішніх негараздів це не незалежність, а спадщина злочинної, тоталітарної, окупаційної, скорумпованої російсько-комуністичної системи, яка давила Україну понад 70 років.

Другою невідповідною моєю заввагою було, що В. Ющенкові далеко до політика. Така заввага „ad hominem" перейшла межі дружньої конструктивної критики.

3. На мою особисту думку, Віктор Ющенко своїм розумінням демократичних та ринкових процесів та будучи справді українською людиною, на сьогодні є найкращим кандидатом на Президента України. Однак це не означає, що він непомильний і що він не міг би скористати з коструктивної критики і політичних порад із сторони його доброзичливців.

Аскольд Лозинський
21 липня 2003 р.
Нью-Йорк

Коли вмирали...

(Закінчення зі стор. 1)

роду. Побратим Іван Мовчар, представник українського юнацтва, оповів про їхній патріотизм, закликав сучасне молоде покоління залишатися такими ж і шанувати своїх героїв. Також низько схилили голову від імені Спілки офіцерів України підполковник Ігор Лісодід, підполковник Анатолій Коців з Всеукраїнського об'єднання Ветеранів. А голова НТШ д-р Олег Романів сказав, що „у нас були свої Термопілі – Крути, у нас був свій Освєнцім – степова Україна 1932-33 рр. Та нас не перемогли і нам потрібно надалі триматися разом…".

А на останок від імені Братства охорони воєнних могил „Броди-Лев", що займалося організацією цього святкування та полагодженням усіх справ щодо встановлення пам'ятника, Юрій Ференцевич склав подяку за правдивий вияв любови та пошани.

Ветерани і полеглі герої заслужили шану, висловлену рядками поета:

Крутим був шлях нерівного змагання,
І обрії щезали в далечині,
Та до останнього свого дихання,
Ми залишились вірні Батьківщині.
І не жаліємо за тим, що недожито,
Що недоспівано, чого ще не дізнали,
Лишень волаємо до вас живих,
із того світу,
Шануйте волю, за яку ми впали.
Слава Україні!

Андрій Міськів

Вінки від згуртувань колишніх вояків УНА в Австралії, Англії, Канаді, Арґентині, США несуть юначки і юнаки Пласту.

Голова львівської станиці Галицького братства Михайло Бендина (зліва) та голова Братства охорони воєнних могил „Броди-Лев" Юрій Ференцевич.

Група учасників відкриття і посв'ячення пам'ятника УНА.

АМЕРИКА І СВІТ

Президент Дж. Буш виступив зі зливою критики

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш 21 липня знову засудив Іран і Сирію, звинувативши обидві країни в тому, що вони надають притулок терористам. Дж. Буш сказав, що поведінка цих країн є цілком неприйнятна і що вони підривають мирне вреґулювання на Близькому Сході, зраджуючи справжні інтереси палестинського народу. Держави, які підтримують терор, за його словами, будуть притягнуті до відповідальности. Такі заяви пролунали на тексаському ранчо Дж. Буша після його переговорів з італійським прем'єр-міністром Сильвіо Берлусконі, який нещодавно перебрав ротаційне президентство у ЕС. Президент Дж. Буш заявив також, що кризу навколо ядерної програми Північної Кореї можна вреґулювати дипломатичним шляхом за умови тиску з боку сусідів Пхеньяна. Дж. Буш сказав, що США співпрацюватимуть з Китаєм, Південною Кореєю та Японією, щоб переконати Північну Корею, що вона ризикує опинитися в ізоляції від решти світу.

600 жертв у Ліберії

МОНРОВІЯ, Ліберія. – Чільні військові представники об'єднання країн Західної Африки ЕКОВАС зустрічаються у столиці Сенегалу Дакарі, аби вирішити, коли і у який спосіб розпочати надсилання миротворчих сил до Ліберії, де триває збройне протистояння між урядом і повстанцями. Міністер оборони Ліберії заявив, що за останні 4 дні понад 600 цивільних загинули внаслідок сутичок у Монровії та навколо міста. У військах ліберійських повстанців – багато дітей, декого з яких викрали і примусили взяти до рук зброю. З Монровії масово втікають мирні мешканці. Представники самої Ліберії висловили протест проти невтручання США, хоча сам Вашінґтон каже, що до можливого розміщення готуються 4 з половиною тисячі вояків. Тим часом ООН відкликала з Монровії останніх своїх співробітників. Сорок американських вояків прибуло вертолетом до посольства США у столиці Ліберії Монровії. Вояки охоронятимуть посольство і не будуть виконувати миротворчих місій.

Іранські ракети тепер можуть долетіти до Ізраїля

ТЕГРАН, Іран. – Іран розробив нову балістичну ракету, радіус дії якої дозволяє цій ісламській республіці досягти Ізраїлю. Верховний провідник Ірану Аятола Алі Хоменеї був присутнім на церемонії, яку показували по телебаченню і під час якої іранському війську було передано ракету „Шахаб-3", радіус дії якої сягає 1,300 кілометрів. Французька інформаційна аґенція повідомляє, що Алі Хоменеї сказав, що тепер Іран готовий захищати свою справу будь-де. Іранське телебачення показало три ракети на, як виглядало, пересувних платформах. Ізраїль та США висловили занепокоєння з приводу ракетної програми Ірану, яка, за словами Тегерану, служитиме лише меті оборони.

Новий американський журнал для арабів

ВАШІНҐТОН. – Уряд США розпочав видання журналу арабською мовою, розрахованого на зміну сприйняття образу Америки молоддю на Близькому Сході. Новий журнал, назва якого в перекладі з англійської означає „Привіт", має підтримку Державного департаменту США. У журналі працюють араби і американці арабського походження, які пропаґуватимуть розуміння американських цінностей. Щомісячне видання розповідатиме про освіту, досягнення технології, музику, медицину та інші аспекти американського суспільства, цікаві людям віком до 35 років. Видавцем журналу є вашінґтонська приватна компанія. Цього тижня Палата Представників Конґресу схвалила законопроєкт про фінансування кількох заходів за кордоном, у тому числі – нової радіо-і телевізійної мережі для Близького Сходу. Мета цих заходів – протидія дедалі потужнішим антиамериканським настроям у реґіоні.

Речник Президента Буша залишив Білий Дім

ВАШІНҐТОН. – 15 липня був перший день праці нового речника Президента США. Замість Арі Флайшера, який упродовж двох з половиною років виступав перед журналістами від імені Президента, пресслужбу Білого Дому очолив 35-річний Скот МакКлелан. Його неможна назвати новачком у Вашінґтоні, адже він весь час був незмінним заступником Флайшера і вже декілька разів виконував його обов'язки. На думку багатьох ветеранів американської журналістики, А. Флайшер перевершив у затятості відстоювання дій Президента більшість своїх попередників. Більшість журналістського корпусу були неґативно наставлені до прес-секретаря Білого Дому. Тепер на місце А. Флайшера прийшов тихий і до цього малопомітний С. МакКлелан, якого колеги характеризують як обережного і самокритичного.

США зміцнили візові правила для росіян

МОСКВА. – Росія 22 липня висловила стурбованість тим, що нові правила отримання американських віз можуть перешкодити тисячам росіян подорожувати до США. Починаючи від серпня, бажаючі отримати візи будуть змушені особисто приходити на співбесіду до однієї з чотирьох уповноважених установ – посольства США у Москві або консульських відділів у Санкт-Петербурзі, Єкатеринбурзі чи Владивостоку. Заявників уже попередили, що співбесід, можливо, доведеться чекати до двох місяців. США посилили режим видачі віз після терористичних нападів 11 вересня 2001 у Нью-Йорку і Вашінґтоні.

За матеріялами ЗМІ

Вбито синів...

(Закінчення зі стор. 1)

Заступник секретаря Державного департаменту Пол Волфовіц, який цими днями перебував в Іраку, визнав, що американські військові постали у цій країні перед серйозними проблемами щодо безпеки.

Тим часом американський адміністратор в Іраку Пол Бремер висловив думку, що повалений іракський президент С. Гусейн живий, хоча, на його думку, колишній диктатор не користується підтримкою серед населення. І чим скоріше С. Гусейна схоплять або вб'ють, тим краще, заявив П. Бремер.

Промовляючи під час першої візити до США після свого призначення, П. Бремер сказав, що, на його думку, С. Гусейн не спроможний здобути достатньо підтримки, щоби повернутися до влади. Він також не вважає, що колишній провідник Іраку організовує напади, та висловив думку, що ці напади є справою нечисленних високопрофесійних груп. Адміністратор П. Бремер, який прибув до США для того, щоб інформувати Президента, сказав, що американцям потрібно готуватися до тривалого перебування в Іраку.

На його думку, впродовж року в Іраку може з'явитися власний уряд – залежно від того, як швидко можна написати нову конституцію.

Тим часом у святому для мусульман іракському місті Наджаф 20 липня пройшла масова демонстрація протесту проти американської військової окупації країни, в якій взяли участь близько десяти тисяч осіб. Вони вимагали, щоб американські війська негайно залишили місто, і висловили свою підтримку мусульманському муллі, який, як вони вважають, переслідується американцями за його антиамериканську позицію. Подібна демонстрація пройшла 19 липня у Багдаді, учасники якої протестували проти присутности в країні американських військ і гостро засуджували нещодавно створену урядову Раду Іраку. Особливий гнів демонстрантів викликало рішення Ради оголосити національним святом день 19 квітня, коли війська коаліції повалили режим С. Гусейна.

Водночас іракська Рада самоврядування вирішила обирати президію з трьох людей після невдалих спроб обрати голову.

Група з п'яти незалежних фахівців, відряджених до Іраку Пентагоном для оцінки процесу повоєнної відбудови, дійшла впродовж майже двох тижнів висновку, що США втрачають час для встановлення законности і правопорядку. У звіті фахівців сказано, що наступні три місяці будуть вирішальними для радикальної зміни стану з безпекою в Іраку, який вони назвали нетривким. Експерти рекомендували збільшити видатки і кількість працівників, які організовують відбудову Іраку.

19 липня у лісі на півдні Англії було виявлено тіло урядового радника з питань озброєнь – д-ра Дейвида Келі, який опинився в центрі скандалу навколо участи Британії в війні проти Іраку. За даними поліції, ознак причетности будь-якої сторонньої людини до смерти д-ра Д. Келі немає. Раніше прем'єр-міністер Британії Тоні Блейр висловив жаль з приводу загибелі урядового радника з питань озброєнь, смерть якого спричинила нову хвилю критики урядової політики щодо Іраку.

Рідні Д. Келі кажуть, що він перебував під значним напруженням по тому, як на початку тижня надав свідчення парляментському комітетові щодо виправданости рішення британського уряду про участь у війні з Іраком. Д-р Д. Келі заперечував твердження про те, що нібито він був головним джерелом для Бі-Бі-Сі звинувачень на адресу уряду в перебільшенні іракської загрози.

У США також продовжуються дискусії щодо вислову, котрий вкрався в січні до виголошеного річного звіту Президента Джорджа Буша у Конґресі США про стан держави де сказано, що С. Гусейн намагався закупити уран в Ніґерії дла виробловання ядерної зброї. Критики кажуть, що це було вчинено навмисно, щоб мати виправдання на військові акції коаліції в Іраку. Для припинення дальших дискусій Білий Дім відсекретив частину звіту розвідки з жовтня 2002 року, щоб переконати громадськість, що існувала можливість розбудови програми ядерної зброї Іраком.

22 липня колишній президент США Бил Клінтон виступив в обороні Президента Дж. Буша, заявляючи, що пора припинити розмови про купівлю урану та „іти вперед".

Американське командування підтвердило 23 липня загибель двох військовослужбовців в окремих випадках. Один із них стався в околиці міста Мосул, де 22 липня загинули два сини С. Гусейна. Кількість нападів на американських вояків останнім часом помітно зросла. Переважна більшість атак на американські підрозділи трапляється в так званому „сунітському трикутнику".

Від часу оголошення про закінчення масштабних бойових дій в Іраку внаслідок нападів загинуло 35 військовослужбовців США.

Х.В.–Ф.

18 – 21 серпня: Конґрес СКУ

ТОРОНТО. – VIII Конґрес СКУ (Світовий Конґрес Українців) відбудеться від 18 до 21 серпня 2003 року в приміщені „Українського дому" в Києві. Приблизно 300 делеґатів представлятимуть членів СКУ Східньої та Західньої діяспор. Очікується також приблизно 200 гостей під час чотириденного конґресу.

Вперше в історії існування СКУ конґрес відбуватиметься в Україні.

На 18 серпня заплановано реєстрацію делеґатів, привіти від гостей включно з виступами прем'єр-міністра України Віктора Януковича і провідника „Нашої України" Віктора Ющенка, відкриття художніх виставок і вручення медалів св. Володимира. На 19 серпня заплановано звіти представників країн і звіти комітетів СКУ. На 20 серпня заплановано „круглі столи" та відзначення 70-річчя Голодомору в Україні.

На останній день 21 серпня заплановано вибори, прийняття резолюцій та пресову конференцію. Для делеґатів заплановано прийняття в Київській міській раді.

СКУ

Спільна заява Президента України і Президента Республіки Польща „Про примирення в 60-ту річницю трагічних подій на Волині"

Зважаючи на стратегічний характер партнерства між двома державами, виходячи із загальноєвропейських демократичних цінностей та ідеалів, прагнучи зробити спільний внесок у розбудову нової об'єднаної Європи, керуючись положеннями ухваленої у травні 1997 року Спільної заяви „До порозуміння і єднання", Україна та Польща не забувають про складні та болючі моменти спільного минулого. Багатовікова історія українсько-польських відносин знає багато світлих сторінок і чимало трагічних подій, які перешкоджали мирному співіснуванню обох народів. У пам'яті українців і поляків роз'ятреною раною ще залишається трагедія, яка сталася у 1943-1944 роках на Волині, Холмщині, Східній Галичині. Її образ пов'язаний з надзвичайно болісними долями повоєнного покоління обох народів.

З існуючої в той час ненависті, упереджень, соціяльних та економічних проблем, помилкових ідеологій, політичних гріхів і застарілих образ вилилася страшна трагедія, яка поглинула життя десятків тисяч людей, перетворила на попелища села, храми і пам'ятники, принесла неуявленні страждання, посіяла глибокий біль та недовіру.

Ми не можемо змінити цієї історії, ані її заперечити. Не можемо її замовчати, ані виправдати. Натомість ми повинні знайти в собі відвагу сприйняти правду, щоб злочин назвати злочином, оскільки лише на повазі до правди можна будувати майбутнє. Керуючись переконанням, що добросусідським українсько-польським відносинам не зашкодить оприлюднення навіть найбільш болючих фактів з нашого минулого, пам'ятаючи трагічні події на Волині, Холмщині, Східній Галичині, від імені українського і польського народів Президенти України і Республіки Польща:

- віддають найглибшу шану жертвам кривавих братовбивчих конфліктів, а також висловлюють співчуття їхнім родинам;
- поділяючи біль родин жертв, вважають за необхідне продовжити спільний пошук історичної істини про трагедію на Волині і здійснення публічного морального засудження виконавців злочинів, вчинених проти українського та польського народів;
- рішуче і однозначно засуджують злочини, вчинені у минулому проти наших народів, висловлюючи глибоке переконання, що жодна ідеологія, жодні політичні інтереси і рахунки за кривди з попередніх десятиліть не можуть бути виправданням злочинів, застосовування принципу колективної відповідальності, а також помсти у відносинах між народами;
- засуджують дії, які призвели до злочинів і вигнання українського і польського цивільного населення під час Другої світової війни. Великих жертв зазнали обидва народи. Особливо трагічною виявилася доля польського населення на Волині в 1943-1944 роках;
- підтримують заклик Івана Павла II до українського і польського народів: „Настав час звільнитися від болісного минулого! Нехай прощення – дароване й отримане – розіллється немов цілющий бальзам, у кожному серці. Нехай завдяки очищенню історичної пам'яті усі будуть готові поставити вище те, що об'єднує, а не те, що розділяє, щоб разом будувати майбутнє, засноване на взаємній повазі, на братерській співпраці та істинній солідарності".

Схиляючи голови перед жертвами злодіянь та всіх трагічних подій, що мали місце в спільній історії, ми висловлюємо переконання, що взаємне прощення буде першим кроком до повного примирення молодих поколінь українців і поляків, які повністю увільняться від упереджень трагічного минулого. Ми глибоко цінуємо і поділяємо кожне слово, яким прощають, і слово, яким просять прощення, коли воно йде від душі.

Ми вважаємо, що конфлікти минулого не можуть перекреслити те, що протягом століть поєднує Україну і Польщу. З цього місця, трагічно вписаного в історію обох народів, ми звертаємося із закликом зробити ще тіснішими зв'язки, які нас поєднують, усвідомлюючи, що кожен, хто ці зв'язки намагається розірвати, діє не тільки проти іншого народу, але також і проти власного.

Сьогодні ми знаходимося ближче до правди, ближче один до одного - разом у об'єднаній Європі.

Леонід Кучма
Александер Квасневський

11 липня 2003 року

Прощальне слово Карлоса Паскуаля

КИЇВ. – Посол США в Україні Карлос Паскуаль у зв'язку зі завершенням своєї дипломатичної місії в Києві виступив 22 липня перед учасниками програм обмінів із США та журналістами. К. Паскуаль очолював американське дипломатичне представництво в Україні 3 роки, і на його термін перебування припала чи не найсерйозніша криза у взаєминах Києва та Вашінґтону. Наступником К. Паскуаля стане Джон Гербст, який раніше був послом США в Узбекистані. Сам К. Паскуаль у Вашінґтоні координуватиме допомогу США. У своїй останній перед завершенням дипломатичого терміну промові К. Паскуаль багато уваги приділив внутрішньополітичним питанням, особливо, президентським виборам в Україні 2004 року.

Карлос Паскуаль заявив, що США всіляко вітають неодноразові заяви українського Президента про те, що вибори відбудуться вчасно, законно і демократично. Американський посол сказав: „У демократичній державі подовження президентського терміну або додавання третього терміну є порушенням основних правил і не відповідає духу верховенства права та демократії. Ми вітаємо ту впевненість і твердість, яку виявив Президент Леонід Кучма, зробивши протягом останнього часу кілька заяв про те, що чергові президентські вибори відбудуться у жовтні 2004 року. Ми лише сподіваємося, що до цих слів прислухаються у пропрезидентському таборі і діятимуть відповідно до цього".

К. Паскуаль також припустив, що боротьба на майбутніх президентських виборах буде запеклою, адже і влада, й опозиція мають не одного, а кілька кандидатів. У цьому контексті посол висловив жаль з приводу розпорошености української опозиції: „В опозиційному таборі можна спостерігати іншу політичну драму, яку, напевне, найкраще передають гасла двох політиків: Віктора Ющенка, який каже, що у демократичних сил буде один провідник, і Юлії Тимошенко, яка твердить, що опозиція матиме одного ватажка. Тут справді важко щось додати"

Досить багато часу посол приділив економіці України, згадавши і про швидкі темпи її зростання, і про мізерність чужоземних інвестицій та тривалі судові суперечки довкола них. Серед змін, які відбулися в українській економіці протягом його перебування в Києві, К. Паскуаль відзначив і те, що серед українських підприємців з'явилися люди, зацікавлені у легалізації своїх капіталів та їхньому захисті у законний спосіб. Україна надто багато важить, аби залишати все без змін. Ці люди, за словами посла, також починають розуміти, що в багатьох економічних питаннях Україні важко протистояти Росії, а отже вихід на міжнародні ринки стає привабливішим для цієї частини підприємницької еліти України, ніж самообмеження на зв'язках із Москвою.

Особливу увагу К. Паскуаль приділив енергетиці, твердячи, що в цьому секторі зосереджені такі грошові потоки, вихід яких із тіні відчув би на собі кожен українець. Зокрема посол кілька разів згадував про нафтопровід Одеса-Броди, ґазотранспортний консорціюм та відновлення приватизації в електроенергетиці, від майбутнього яких, за словами К. Паскуаля, багато що залежатиме не тільки в економіці, але й геополітиці.

Карлос Паскуаль

Карлос Паскуаль сказав: „Сьогодні вже з'явилися в Німеччині та Чехії зацікавлені у купівлі каспійської нафти . Доречі, деякі з цих нафтопереробних заводів уже купують ту ж саму нафту, тільки отримують її через Босфор, Середземне море, Трієст та ще один нафтопровід. Україна довела, що вона може робити те саме, але дешевше – через Одесу-Броди".

Серез питань зовнішньої політики посол особливо виділив активізацію офіційного Києва у питаннях просування до НАТО. Інших питань двосторонніх та міжнародних взаємин, які ще півроку тому поставили Україну під загрозу міжнародного скандалу, зокрема, зникнення журналіста Георгія Ґонгадзе, касетного скандалу та можливого постачання радарних комплексів „Кольчуга" до Іраку – посол торкнувся досить побіжно, повторивши свої попередні заяви. Водночас К. Паскуаль додав, що саме ці проблеми він вважає найсумнішими і найнеприємнішими сторінками свого перебування в Україні: „Питання, із яким ми зіткнулися під час цих важких днів – чи залишити все, як є, чи ми можемо перетворити це на щось позитивне. У цей час ми вдалися до стратегії поступових кроків, які дозволили нам покращити наші стосунки. Це і рішення України запровадили жорсткішу контролю над експортом озброєнь, і рішення надіслати український батальйон спочатку до Кувейту, а потім і до Іраку".

За матеріялами ЗМІ

Зустріч прем'єрів...

(Закінчення зі стор. 1)

комплекс Росії важко виживатиме без України, а український комплекс не може вижити без російського. Тому взаєморозуміння між двома країнами у військовій, військово-технічній і оборонно-промисловій галузях є тим чинником, який визначає, що співпраця Росії і України справді стала стратегічною.

На засіданні російсько-української комісії, зокрема, розглядалося питання про використання випробувального центру міністерства оборони Росії у Феодосії. Російська сторона представила Україні проєкт протоколу про порядок проведення бойових стрільб і пусків ракет у цьому випробувальному центрі. Сторони також мають намір продовжити розробку міжурядових нормативних документів, які визначають порядок надання полігонів Росії Збройним силам України і полігонів України – Збройним силам Росії. Сторони розглядали питання про ремонт, модернізацію і випробування кораблів, озброєнь і військово-морської техніки України і Росії.

Нічого не прояснилося в питанні про створення газового консорціюму. Не вдалося домовитися з питання про транспортування російської нафти нафтопроводом Одеса –Броди. „Якщо Україна погодиться на підписання угоди про транзит російської нафти через її територію у варіянті, вигідному для Росії, то це означатиме, що Росія у відповідь практично поставить підпис під спільним проєктом створення військово-транспортного літака Ан-70", – наголошує газета „Время новостей". Красномовною є назва публікації у московській газеті „Комерсант": „Михайло Касьянов поїхав із Криму з нічим". Однак ця ж газета раніше зауважила, що „Україна, яка прагне стати членом НАТО, відтепер виступатиме у єдиній в'язці з Росією, пропонуючи свою військову техніку на світовому ринку".

Відразу після ялтинської зустрічі ідею використання нафтопроводу на користь Росії різко розкритикував посол США в Україні Карлос Паскуаль. Він вважає, що нафтопровід повинен служити для транспортування нафти в Европу. І у Києві вже не раз прислухалися до думки Вашінґтону з цього питання...

За матеріялами ЗМІ

Хліб України: аварійні заходи і відсутність стратегії

Наприкінці червня в Україні сталося різке подорожчання борошна і виробів з нього, крупів і цукру – ціни зросли на 30- 50 відсотків. Населення, стривожене розмовами про неврожай нинішнього року, кинулося запасати харчі, а ті, хто мав до харчів доступ, негайно приховали частину їх і почали нарощування цін. Мали місце і злочини: в Івано-Франківській області, наприклад, посадові особи продали комерсантам 1284 тонни зерна з державного резерву. Численні кримінальні справи проти таких зловмисників порушені в інших областях. Одночасно повсюдно відбулися масові протести населення проти зростання цін. Уряд заходився запевняти, що зерна і виробів з нього вистачить усім, але люди, привчені за багато років комуністичного режиму не вірити урядові, знову не повірили. Цього разу протести не були придушені, не були й залишені поза увагою. Уряд вжив тимчасових заходів, які суперечили законодавству, але могли заспокоїти населення: були встановлені межі цін, перевищення яких каралося. Вперше в історії незалежної України 2 липня на слуханнях у Верховній Раді було вжито визначення „продовольча безпека країни". Державна торгівля дістала додаткові резерви, почалося випікання дешевшого хліба.

Населення у протистоянні з урядом виявилося переможцем: попит на харчі почав зменшуватись. Але дії уряду і парляменту виявилися запізнілими і засвідчили їхню нездатність до економічного прогнозування. Прем'єр В. Янукович визнав, що моніторингу (вивчення ситуації) не проводилося. Далося взнаки і тривале гальмування реформ, які забезпечували б функціонування ринку без радикальних втручань уряду і панічної розкупівлі тих чи інших виробів. Проте деяке поліпшення ситуації є тимчасовим і урядові доведеться мобілізувати усі можливості для збереження рівноваги на ринку. Передовсім, Україні таки доведеться купувати збіжжя, світові ціни на яке зростають. Навряд чи будуть кошти на придбання зерна в США, Канаді і Аргентині. Залишаються Білорусь і Казахстан. Загалом потреба в зерні з-за кордону до врожаю 2004 року коливається у межах 1.5 - 6 млн. тонн. Уряд скасував мито на зерно, впровадив податкові пільги, але ціни усе ж будуть в 2.5-3 рази вищими від торішніх. 1 липня Асоціяція пекарів України заявила про очікуване зростання ціни за буханець хліба на 15-20 копійок. Нестача збіжжя призведе до масового забою худоби і свиней – у серпні-вересні м'ясо разюче подешевшає, але у наступні місяці ціни зростуть. Вже тепер зростають закупівельні ціни на молоко.

Українська держава (а це – парлямент, уряд і оточення Президента) опинилася перед нелегким випробуванням: після тривалого „розкачування" на площині реформ, політичних баталій і міжпартійної боротьби життя само нагадало про те, що існують реальні потреби країни і правила їхнього забезпечення, які не можна зневажати. Саме держава повинна подбати про демонополізацію ринку, на який мав би вихід будь-який продавець, зокрема і закордонний. Виробники харчів повинні дістати можливість самим, без посередників, продавати їх. В площині цих заходів має стояти виключення приписок і посилення виконавської дисципліни. В минулому році було подано чимало фальшивих звітів про заготівлі зерна, а водночас не були виконані рішення про закладення збіжжя у запас, створювалися умови для перепродажу зерна за кордон за низькими цінами в ім'я збагачення окремих перекупників.

В. Янукович заявив, що найближчим часом уряд розгляне ситуацію на зерновому ринку з метою відвернення дефіциту харчів. Чи не час перейти до радикальних реформ на селі, які сприяли б розвиткові фармерств, поверненню на село молодих підприємців, гарантуванню їхньої діяльности?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про одне „непотрібне речення"

Буря, яка скоїлася з приводу шістнадцяти „непотрібних слів", що їх сказав президент США Дж. Буш у своїй традиційній промові про стан держави, далі є провідною темою в американській і закордонній пресі. Йшлося про безпосередню причину війни з Іраком. Це здавалося б неправдоподібним, але ствердження Дж. Буша, що Садам Гусейн, за інформаціями Великобританії, дістав велику кількість урану з Африки, було безпосередньою причиною війни, яка розпочалася невдовзі після цієї історичної промови. А тепер сім місяців пізніше, війна, яку досі американці перед загрозою ядерної війни вели із патріотичними піднесенням, поставлена під сумнів. Здається, нічого не викликало б такої дискусії та різного роду інтерпретацій, як саме це речення, що вийшло із уст Президента США. І хоча близькі до нього члени уряду мовчать завзято про цю справу, вона не зникає з виступів журналістів та політиків. Звісно, досі ніхто не знає повної правди про озброєння і пляни Іраку, але можна погодитись, що не завжди розвідувальну інформацію слід виносити на широкий форум.

Одною із прецікавих інтерпретацій цього, вже знаного усім „непотрібного речення", є та, яку подав на сторінках „Нью-Йорк Таймсу" М. Берден, довголітній працівник, а тепер ветеран Сі-Ай-Ей, співавтор книжки „Головний ворог. Внутрішня історія Сі-Ай-Ей (ЦРУ) у кінцевому розкритті плянів КҐБ".

На його думку фальшива інформація, про зброю різних таємних сил, це немов ще одна професія, яка тепер є дуже актуальною, посідає місце після визнаної найстрашої професії світу. Тут автор статті вичислює різні випадки, коли він зустрічався саме із такими фальшивими інформаціями, головне, підготовленими таємними відділами КҐБ. Ці інформації процвітали, як пише М. Берден, зокрема в часі „холодної війни". Він вичислює їх досхочу. Але саме цей довголітній ветеран розвідки вважає, що в минулому неправдиві інформації були менш небезпечні, ніж сьогоднішні, які справді можуть викликати війну, як це сталося із інформацією Дж. Буша, що Ірак підготовляє нуклеарну зброю, а це переконало американське населення, що війна з Іраком – неминуча.

Так бачимо, що декілька „непотрібних слів" можуть викликати непередбачувані у своїх наслідках події. При цьому однак подають нам докази, як обережно треба розглядати певні події та їх інтерпретацію.

Найгірше в тому ширенні фальшивих інформацій є те, що люди в них вірять, а серед них – найвище поставлені особи політичного світу. Саме цей випадок, що викликав такий широкий відгомін, пригадав інший, не так важливий для подій світу, але важливий для нас, українців. Трагічна загибель Євгена Коновальця на вулицях Ротердаму, досі дає причини до різних дуже „дивних" інтерпретацій. Павло Судоплатов відомий провідник КҐБ, у своїх споминах ясно і виразно пише, що завдяки його ствердженні буцімто Є. Коновалець дуже любить шоколядки, було виготовлено у формі коробки з шоколядками бомбу. Коробку Судоплатов передав Є. Коновальцеві і вона вибухнула, вбиваючи його. Чи можна собі уявити, щоб провідник підпільної організації на те зустрічався з агентом, щоб отримати коробку з шоколядками? Чи можна повірити у цю нісенітницю? А всеж в неї якось повірили та пишуть про це як про справжній факт наші журналісти та дослідники історії. Це саме є доказом, як може дезінформація переконати розумних, вироблених політично осіб, а навіть Президента країни, як тепер сталося у випадку Дж. Буша. А скільки таких фальшивих інформацій ідуть роками чи то і віками в політичному житті світу? Більшість із них, як стверджує М. Берден, має свій початок серед наших найбільших ворогів, що під різними назвами та в різних одностроях завжди виконують ту саму роботу.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

Канада – найкраще місце для підприємництва в світі

ПРАГА, Чехія. – Канада є найкращим місцем для підприємництва, вважають фахівці аналітичної компанії, що входить до групи впливового британського часопису „Економіст". Канада очолила цього року список держав, де підприємці мають найкращі умови, витіснивши попереднього провідника – Голяндію – на друге місце, а США – на п'яте. Фахівці британської компанії „Economist Intelligence Unit" повідомили 17 липня, що Канада має найкращі показники щодо своєї інфраструктури, відкритого режиму закордонної торгівлі та обігу капіталу. Голяндія хоча й продовжує реформи, що послаблять податковий тягар та лібералізують її ринок праці, але відбуватиметься на тлі гіршої макроекономічної ситуації та менших темпів зростання економіки. За Голяндією в списку йдуть Фінляндія і Велика Британія. Падіння США з першого місця у списку привабливости до п'ятого, яке вона посідатиме упродовж наступних п'яти років (бо на стільки готується прогноз), пояснюється більшим геополітичним ризиком у зв'язку з можливістю терористичних нападів, порушенням балансу в економіці та гіршим станом державних фінансів.

Україна посідає шосте з кінця місце у списку з 60 найбільших країн світу, і за рівнем непривабливости для підприємців поступається лише Пакистану, Алжиру, Венесуелі, Ірану та Нігерії. Найбільшим фактором ризику для інвесторів в Україні є неефективність українського уряду. Аналітики попереджають, що до президентських виборів політична боротьба посилюватиметься, що для інвестора означатиме, що влада перебуватиме у політичному паралічі, і очікувати ухвалення рішень, які б сприяли притоку чужоземного капіталу, до наступних виборів не варто.

Марія Щур
Радіо „Свобода"

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

І пророк, і не пророк...

Шановний Святослав Боженко у статті „Про біблійні джерела „Заповіту" („Свобода", ч. 27), хоч і називає Т. Шевченка пророком України, але водночас „доводить", що в основі своїй Шевченків „Заповіт" є відзвуком, переспівом певних місць Святого Писання, бо ж воно „дарувало поетові надхнення".

Може й так, та переборщенням є твердити, що біблійний опис переживань єврейського народу „зумовив" незрівняний, шевченківський „Заповіт". Взагалі, згідно з С. Боженком, виходить, що навіть найбільший співець і речник роду українського є тільки послідовник і переспівувач інших.

Широко відомо, що світоглядно Т. Шевченко вважав себе „бездоганним християнином", а на релігію дивився, як на „святу велику справу". Для нього релігія тотожня зі світоглядом взагалі, що, як такий, сприяє розвиткові людства.

Шевченко, отож, не виступав проти релігії, лише проти відсталого клерикалізму. Він засуджував відчуженість і прислужництво церкви московському самодержавству та його панівним верствам визискувачів. Так само він картав і підступне втручання Ватикану в церковні справи України.

Звідси ясно видно, що Шевченко гостро розвінчував чужі релігійні центри, котрі творили свої „канони" і відтак на їх підставі присвоювали собі владне верховенство.

Шевченко високо цінив світло розуму, загальне добро та громадську справедливість. Художніми поетичними засобами він звертався до Бога, нарікаючи, що Він не проявляє свого милосердного призначення щодо знедоленого люду, а українського і поготів, бо, аджеж, кинув його на пагубу жорстокому наїзникові. Відчувши свою особливу відповідальність перед українським народом, Шевченко намагався бути посередником між своїм народом і його Творцем. Силою огненного слова він твердо служив українському народові і в ході цього, принагідно, розкривав йому біблійні теми. Для Шевченка пробудження і визволення України було понад усе. Саме тому він прирікся бути зі своїм рідним народом і промовляти до нього, аж доки він не стане „великою і вольною сім'єю". Тільки таке всеохопне новонастання звільнить особисто і самого Шевченка і тоді він, завершивши вже особливе цьогосвітнє призначення, зможе відступити від усього, як заповів:

„Все покину, і полину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю Бога".

Цебто, я залишаюся і цілісно зназ своїм уярмленим народом аж доки повне звільнення вирішально не злучить мене з Богом.

Образно кажучи, наш Пророк волів бути і буде з українським народом доти, доки він не стане повноцінною нацією.

Іван Шкіренко,
Лондон, Англія

Швидко і необдумано

Тепер „Свободу" активно читають в Україні, зокрема у Києві, тому я пишу цього листа до тижневика з надією, що порушена в ньому тема, важлива для українців за кордоном і на батьківщині, не залишиться непоміченою.

Буває іноді, що для „більшої ваги" автор підкидає в свою статтю „крилаті слова", а необізнаний читач ще й повірить. Обізнаний дивується – чому автор пише так необдумано, „біжучим пером". Ось переді мною стаття Тетяни Левченко з періодику „Культура і життя" (Київ, січень 2003) з крилатим заголовком „Ім'я, вилучене з історії", де авторка авторитетно заявляє, що „... до 90-их років XX ст. ім'я Йосипа Гірняка було вилучене з історії української культури... Досі немає наукової праці, присвяченої життю та творчості майстра".

Далі авторка згадує, що першими ластівками належного ставлення до мистця стали публікації Н. Кузякіної, яка досліджувала драматургію М. Куліша та Н. Корнієнко, діяльність та творчість Л. Курбаса. В контексті своїх наукових праць дослідниці приділили належну увагу особистості Гірняка... Лесь Танюк у монографії „Мар'ян Крушельницький" неодноразово згадує про Гірняка... але все це поодинокі приклади".

Мене здивувало (щоб не сказати більше) вищенаведене твердження, що досі немає жодної наукової праці про Йосипа Гірняка. Очевидно, шановна авторка не зробила достатнє дослідження для своєї статті, бо якби вона солідніше опрацювала цю тему, то познайомилася б з ґрунтовною, надзвичайно вичерпною, монументальною монографією Валеріяна Ревуцького „Нескорені Березільці – Йосип Гірняк і Олімпія Добровольська" (Об'єднання Українських Письменників „Слово", Нью-Йорк, 1985). В цій науковій праці показано все творче життя великого автора, від Стрілецького театру в 1915 році, через всі роки театру „Березіль", театральну студію Гірняка-Добровольської в Европі, Театр-студію в Америці, всі його і О. Добровольської ролі, постановки, статті Й. Гірняка, весь його акторський зеніт.

До відома Т. Левченко, першим, хто „віднайшов" Гірняка і Добровольську, був професор (нині академік) Валеріян Ревуцький. Вистави „Березоля" зробили велике враження на В. Ревуцького, пізніше він побачив „Гамлета" Шекспіра в постановці Йосипа Гірняка у Львові, а далі, коли після Другої світової війни у 1946 році в Ляндеку (Австрія) організувався Театр-студія під мистецьким керівництвом Гірняка-Добровольської академік Ревуцький, як він згадує, „відразу відчув, що сталася дуже значна подія в театральному житті". Писання праці „Нескорені Березільці" було 'танталовою мукою' для автора, бо все, що торкалося цих березільських корифеїв було за радянських часів приховане. І все ж серед наукових праць театрознавця, академіка В. Ревуцького, в яких фігурують Гірняк-Добровольська, „Нескорені Березільці" посідають унікальне місце.

А праці ці – скарб театральної історії, починаючи з книжки, виданої ще в 1955 році „П'ять великих акторів української сцени", далі – „В орбіті світового театру" (про Володимира Блавацького), „Життя і сцена" (про Віру Левицьку), величезна праця „Лесь Курбас у театральній діяльності, в оцінках сучасників, – документи", спогади „По обрію життя", ну, і звичайно, „Нескорені Березільці" та безліч статтей, гасел до „Енциклопедії Українознавства", рефлексії до книжок (включаючи до книги автора цих рядків „Життя в гримі та без"), доповіді на теми театру і репертуару.

Отакий він – академік Ревуцький і його праця про Йосипа Гірняка та Олімпію Добровольську. „А слона то і не примітили", пані Левченко. Що ж, буває...

До речі, в 1956 році дуже урочисто відзначили 40-ліття театральної праці Гірняка-Добровольської в Нью-Йорку, а в 1985 році – в Торонто – 70-ліття праці, з доповіддю проф. Ревуцького „Нескорені Березільці", та учасником цих рядків і відомим оперним співаком Йосипом Гошуляком, який, як торонтонець, уможливив свято, бо В. Ревуцький і я мешкали в протилежних кінцях Канади.

Слушно зазначає Тетяна Левченко, що „національна ідентична особистість Йосипа Гірняка заслуговує повернення на кін українського театру і повинна зайняти власну, довгий час приховану нішу". В такій ніші Йосип Гірняк перебуває вже давно. Радимо простудіювати книгу „Нескорені Березільці" Валеріяна Ревуцького.

Ростислав Василенко,
Заслужений артист України,
Юніон, Н.Дж.

Школа вдячна Михайлові Палію

Хочемо у „Свободі" сказати теплі і щирі слова подяки Михайлові Палію, якому 22 грудня цього року виповниться 90 років. Михайло Палій подарував школі свою бібліотеку, дав кошти на придбання нових книг.

Протягом нинішнього року в нашій школі проведено ряд масових заходів, присвячених життю і діяльності цієї славної людини. У лютому відбулась літературна вітальня „Праця на вівтар нації".

Презентація книжки про М. Палія у Хоростківській школі.

На свято були запрошені родина Михайла Палія, голова „Просвіти" Хоростокова Микола Барановський, розпорядник коштів Михайла Палія – Василь Пилипів.

Відео-фільм з літературного свята вислано Михайлові Палію. В березні-квітні проводились бесіди, книжкові виставки про доктора історичних наук, бібліотекознавця та книголюба Михайла Палія.

В травні вийшла з друку книга Василя Корчемного „Син подільського краю", присвячена 90-річчю Михайла Палія.

На презентації цієї книги були присутні автор – Василь Корчемний, Василь Пилипів, директор школи Михайло Музика, заступник директора Дмитро Говенко, вчителька української мови та літератури Марія Мізин. Фонди нашої бібліотеки збагатились ще однією книгою „Син подільського краю", у якій йдеться про нашого славного земляка.

Зичимо нашому щедрому меценатові ще довгих літ життя, радості на благородній ниві життя.

Ірина Борис,
м. Хоростків,
Тернопільської обл.

28–31 серпня: з'їзд євангелистів і баптистів у Каліфорнії

САКРАМЕНТО, Каліф. – Управа Євангельсько-баптистської української церкви організовує об'єднаний 41-ий з'їзд Західнього українського євангельсько-баптистського об'єднання у США та 58-ий з'їзд Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков у США з метою налагодження взаємин між церквами Євангельсько-баптистських українських об'єднань у Сполучених Штатах Америки. З'їзд відбудеться 28–31 серпня 2003 року.

Наша адреса: 5501 Dewey Drive, Fair Oaks, CA 95628, USA. Тел.: (916) 925-8579, (916) 726-6153. Поштова адреса: 8447 O'Reilly Place, Antelope, CA 95843-3723. Факс: (801) 681-1805. Електронна пошта: church@ukrchurch.com Інтернет: www.ukrchurch.com

Ярослав Борсук, пастор

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Для дітей -„Табір Пташат“ на Союзівці

Деякі кажуть, що українська громада асимілюється, втрачає зацікавлення в організованому житті, і тим самим втрачатиме й наші установи. Може у цьому є трохи правди. Одначе я бачу проблиск надії., і хочу поділитися моїми спостереженнями на Союзівці під час „Табору Пташат“, які уже відбували 15-ий сезон таборування. Ініціятором цього табору є Неоніля Сохан. Його зорганізував пластовий курінь „Перші Стежі“. Учасниками табору є передшкільники, які прибули на Союзівку з батьками, бабусями, дідусями і іншими рідними. Впродовж дня батьки сповняють обов'язки виховників, а другі допомагають при різних заняттях. Після вечері родичі і діти проводять час разом.

Темою для різних груп був пташинний світ. Табір був поділений на різні рої, які мали назви птахів, як флямінґо, журавлі та інші. Виховники, звичайно мама або тато у найбільш уявнім капелюсі, який зображував дану птицю, вели своїх „пташок“. Це справді справляло небувалий вигляд – доросла особа у найбільш цікавім капелюсі, який тільки можна собі уявити, а за нею маршують маленькі „каченятка“ на їхні заняття.

Христина Козак, головний секретар УНСоюзу і я, відвідали Союзівку в часі табору. Христина Козак мала привітати учасників від Екзекутиви УНСоюзу та представити гостям Боб Мічела, консультанта УНСоюзу у справах забезпечення. Погода була прекрасна і ми прибули на Союзівку саме на вечерю. Союзівка саме проходить віднову. Після 50-ти років безперервного використання оселі така віднова корисна усім. Їдальня є цілковито під перебудовою і тимчасово не вживається. Вечеря для гостей була приготована у „Веселці“, де усім вистачило місця. Столи були накриті, салата подана і два довгі бенкетові столи повні різноманітних страв. Обслуговували гостей молоденькі, привітні кельнери і кельнерки. Більшість з них двомовні – але найважливіше – усі дружні, справні, охочі допомогти. Б. Мічел звернув увагу на велику кількість молодих батьків з їхніми малятами. Але тут були також бабусі і дідусі, які маневрували візочками зі сплячими немовлятами, долучуючися до всіх гостей. Він завважив, що на Союзівці панує гарна родинна атмосфера, а особливе враження на нього справила українська мова, якою молоді батьки говорили до своїх дітей. Христина Козак запевнила його, що вони також говорять по-англійськи.

Маленькі діточки, деякі з яких навіть не досягали коліна їхнього тата, щебетали по-українськи, досконалою українською мовою. „Тату, дивись – велика мурашка!“ Тато – молодий, високий, стрункий чоловік з торбиною на грудях, у якій спокійно спало немовля, а його маленький синочок, тримаючись батькового пальця, зауважив маленьку комаху на землі.

Оглядаючись довкола, я з радістю відмітила, що молоді батьки, професійні люди, зібрали величезні торби гумових іграшок, призначених до плавання, багато іншого, щоб узяти все це на Союзівку. Вони склали свої барвисті купальні рушники і вирішили, що настав час їхати не до Фльориди, Канкуну чи іншої морської пляжі, тільки на Союзівку. Тепле сонце, холодний вітерець, який царює у горах Союзівки, це все вабить. На мою думку, немає потреби питати– чому?

Багато батьків приїхали з поблизьких околиць, але були також з віддалених на сотні миль місць. Їхні діти перебували у таборі зі своїми ровесниками в оточенні, сприятливому родинним умовам. Одна мама розповідала мені, що вже у лютому треба зголошуватися, щоби запевнити у „Таборі Пташат "місце своїй дитині.

Дістати добру кімнату під час „Табору Пташат“– це справді щастя. „Я не тільки потелефонувала у лютому на час, але також вислала замовлення факсом, та підтвердила це електронною поштою. І ми маємо чудову кімнату з бальконом“.

Дозвольте сказати усім гостям оселі: як чудово бачити так багато молодих батьків, зацікавлених в українській культурі, яку вони передають своїм малятам! Перебуваючи на Союзівці, вони знають, що їхні діти є у безпечній атмосфері з чудовими українськими традиціями. І все те, що має Союзівка, не можна дістати в Канкуні! Напевно, ці малята будуть пам'ятати їхній перший табір на Союзівці з мамою, татом, бабусею і дідусем. „Табір Пташат“ для цих дітей є почином дальшого таборування у дитячих таборах – тенісових, танцювальних та інших. Він дає їм змогу перебувати у колі своїх ровесників.

У середу, 9 липня, вранці УНСоюз влаштував зустріч з батьками. Христина Козак, подякувала батькам за участь їхніх дітей у „Таборі Пташат“ на Союзівці. Ми коротко розповіли про Фонд відродження Союзівки, докладніше – про допомогу УНСоюзу громаді тут і в Україні. Дещо детальніше зупинилися над новозапочаткованим проєктом „Дарування-завіщання“. Христина Козак представила Боба Мічела, консультанта УНСоюзу, добре знаного фінансового педагога, автора декількох праць з фінансових тем. Він говорив про УНСоюз та його становище у братській забезпеченевій галузі, зупинився на пенсійних грамотах УНСоюзу та порівняв їх вигідність порівняно з іншими пенсійними грамотами на ринку, запевнив, що пенсійні грамоти УНСоюзу є найкращими під цю пору, а деякі з них у першому році приносять 5.5 відсотка прибутку.

Ведуча зборами Христина Козак запропонувала виграшу – один день на Союзівці. Виграла нагороду Неоніля Сохан. Після подання вичерпних інформацій Боб Мічел, Христина Козак і я відповідали на питання.

Повертаючись з Союзівки, ми зі зворушенням і подивом згадували молоді родини. Ми були підбадьорені. Наша громада не поступиться так легко. Базуючись на наших спостереженнях ми впевнені, що молоді люди переймуть провід від старшого покоління!

Оксана Тритяк

Заняття у „Таборі Пташат“ *Фото: В. Лопух*

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ТРАВЕНЬ 2003 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени4/2003	6,089	12,490	2,759	21,338
Неактивні члени 4/2003	7,608	16,267	0	23,875
Всі члени4/2003	13,697	28,757	2,759	45,213
Активне членство				
Приріст у 5/2003				
Нові члени	3	19	0	22
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	5	3	5	13
Разом	**8**	**22**	**5**	**35**
Убуток 5/2003				
Померли	0	26	0	26
Вибрали гроші	2	10	0	12
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	14	14	0	28
Виплатили вповні вкладки забезпечення	17	13	0	30
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	6	14	0	20
Вигасло забезпечення (активні)	4	10	12	26
Кінчилось забезпечення	1	4	6	11
Разом	**44**	**91**	**18**	**153**
Всі активні члени 5/2003	6,053	12,421	2,746	21,220
Неактивне членство				
Приріст у 5/2003				
Виплачене забезпечення	17	13	0	30
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	6	14	0	20
Разом	**23**	**27**	**0**	**50**
Убуток у 5/2003				
* Померли	3	39	0	42
* Вибрали готівку	9	6	0	15
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	1	2	0	3
Повернені в активні	5	3	0	8
Вигасло забезпечення (неактиквні)	1	12	0	13
Разом	**19**	**62**	**0**	**81**
Всі неактивні члени 5/2003	7,612	16,232	0	23,844
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 5/2003	**13,665**	**28,653**	**2,746**	**45,064**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Запишіть до свого нотатника точну адресу Союзівки:

216 Foordmore Rd.
P.O. Box 529
Kerhonkson NY 12446

Тел.: (845)626-5641 Факс: (845) 626-4638
E-mail: soyuzivka@aol.com

Що сталося з човном „Україна"?

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У попередньому, 29-му числі „Свободи" було вміщено вістку про припинення плавання через Атлантичний океан гребного човна „Україна", на якому український весляр Теодор Резвой мав намір перейти з Америки до Европи.

Плавання почалося успішно і середньодобова швидкість човна сягала 52 милі. Теодор був в доброму настрої. 10 липня він довго розмовляв з дружиною і сином, а потім зв'язок з ним перервався. Що сталося? Вже після випуску 29-го числа тижневика на веб-сторінці Інтернету, де вміщувалися вістки про цей перехід, з'явилася заява Теодора Резвого:

„Салем, Масачусетс, 11 липня 2003 року. Я беру на себе повну відповідальність за усі свої дії в морі на борту свого океанського гребного човна. Учора, 10 липня, корабель Військово-морської фльоти США „Дойл", перебуваючи на патрулюванні 200-мильної прибережної зони, підійшов до мене, коли я вийшов з ним на зв'язок по VHF, і це призвело до цілого ряду подій, які закінчилися для мене втратою човна і закінченням мого плавання в Салемі, штат Масачусетс. Ви можете зрозуміти відчай, у який мене кинула ця ситуація. Усе ж це не зламало мій дух і я сповнений рішучости досягнути своєї мети і стартувати знову з Нью-Йорку 6 червня 2004 року. Теодор Резвой".

Товариство океанських веслярів, яке було координатором цього плавання подало таке повідомлення: *„Учора, 10 липня, в обумовлений час Теодор на зв'язок не вийшов. Звичайно ми, Товариство веслярів, його координаційний центр, телефонуємо йому у визначений час, коли він вмикає супутниковий телефон. На цей телефон Теодор може лише приймати дзвінки, але покищо не може телефонувати сам. Контрольні дзвінки на початку кожної наступної години не дали результату. О 00:01 год. за Ґрінвічем мав відбутися наступний сеанс, але Теодор на зв'язок знову не вийшов. О 00:05 год. зателефонував Михайло Калітієвський з Нью-Джерзі, який брав велику участь у підготовці Теодора і його човна до плавання. Він повідомив, що йому подзвонили і сказали, що з ним говоритиме Теодор Резвой. Після чого почувся голос самого Теодора, який сказав: „Будь ласка, зателефонуй до мами і скажи, що зі мною усе гаразд, я перебуваю на військовому кораблі і завтра подзвоню з Масачусетсу".*

О 7:30 ранку офіцер берегової охорони США Падлей підтвердив, що Теодор перебуває на кораблі „Дойл", який прийде в Масачусетс сьогодні. Човен залишений на плаву".

15 липня Теодор Резвой повідомив, що відчував біль в печінці і коли прилад „Sea Me" повідомив, що неподалік є корабель, котрий запитав у нього дані і курс, Теодор поцікавився, чи на мають вони ліків від печінки. Йому відповіли, що корабель підійде до нього і подасть допомогу.

З корабля спустили моторний човен і забрали весляра з човна. Після обшуку на палубі корабля „Дойл" йому зробили ін'єкцію і пояснили, що човен узяти не зможуть. Вийти на зв'язок йому не дозволили. Військові моряки забрали з човна весла і маяк „Аргос", за яким можна було б розшукати човен. Теодор Резвой зробив таку заяву:

„Розумію. що коли на моє прохання корабель ВМС США „Дойл" підійшов до мене, його команда перебувала при виконанні обов'язків з охорони державного кордону своєї держави. Усі дії, які сталися стосовно мене, були діями професіоналів, продиктовані головним завданням – забезпечити безпеку кордону, свого корабля і залоги. Я розумію стан підвищеної пильності, у якому тепер перебувають США особливо після того, як старт мого човна відбувся в кількох кварталах від місця, де недавно стояли хмарочоси–„близнюки". Можу зрозуміти, що військовий корабель не має права брати на борт жодний плаваючий засіб, особливо коли він належить іншій державі. Проте незрозуміло, чому в моїй присутности таку спробу було зроблено, але потім човен усе ж залишили в океані без мого відома, згоди, своєчасно не повідомивши мене про це. Адже коли мені запропонували піднятися на корабель, я заявив, що я і човен нероздільні.

Керуючись тими ж вимогами безпеки, команда порушила суверенність судна іншої держави, яким є океанський човен „Україна". Ставши на її борт, моряки зняли без мого відома і згоди маяк супутникового стеження „Аргос" і цим „відрізали" єдино можливий засіб комунікації, позбавили можливости самостійно вести пошук човна.

З розумінням ставлячись до дій залоги „Дойла", я усе ж прошу відомство, у якому перебуває корабель, допомогти мені повернути гребний човен „Україна", або хоча б розшукати його і повідомити про місце його перебування".

Левко Хмельковський

Теодор Резвой на човні „Україна" виходить в океан

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Зустріч православних і католицьких архиєреїв

Учасники зустрічі в С. Бавнд Бруку

САВТ БАВНД БРУК, Н. Дж. – У відповідь на виклики часу і потреби людей Божих – українців-католиків та українців-православних у цьому XXI столітті, ієрархи Українських Православних і Українських Католицьких Церков – митрополити, архиєпископи і єпископи зібралися на запрошення Митрополита Константина та Архиєпископів Антонія і Всеволода 11 липня в Осередку св. Андрія Первозваного. Відкрите обговорення на такій зустрічі церковних і громадських потреб виявилося корисним для довіреної духовній опіці ієрархів пастви.

Зустріч відбулася напередодні свята Апостолів Петра і Павла (за юліянським календарем), і підтвердила сказані псалмоспівцем Давидом слова: „Глядіть, як добре, як любо, коли брати живуть укупі!" (Пс.133).

Участь у одноденній сесії взяли: Митрополит Константин, Першоієрарх УПЦ в США і правлячий архиєрей її Центральної епархії; Митрополит Стефан Сорока, Архиєпархія УКЦ у Філадельфії; Архиєпископ Юрій, Східна епархія УПЦ в Канаді; Архиєпископ Антоній, Східна епархія УПЦ в США; Єпископ Василь Лостен, епархія УКЦ в Стемфорді, Кон.; Архиєпископ Всеволод, Західня епархія УПЦ в США; Єпископ Роберт Москаль, епархія св. Йосафата УКЦ в Пармі, Огайо; Єпископ Северин Якимишин, епархія УКЦ Нью-Вестмінстері в Канаді; Корнелій Пасічний, Єпископ-емерит, епархія УКЦ в Торонто, та Єпископ Роберт Семіняк, епархія св. Миколая УКЦ в Чикаґо. Інші ієрархи обох Церков не змогли прибути, але всі висловили свою підтримку такої зустрічі.

Зустріч розпочалася Молебнем в церкві-пам'ятнику св. Андрія. Після цього ієрархи перейшли до історичного будинку Фішерів, щоб розпочати розмови. Були обговорювалися взаємин з українськими громадськими організаціями у Північній Америці та в Україні, проблеми, секуляризації суспільства та роля Церкви, як учителя, сторожа віри й моралі, захисниці святости людського життя.

Ієрархи говорили також про можливості різних спільних освітніх і духовних конференцій, що збагачували б ієрархів, духовенство, семінаристів і вірних обох віровизнань.

Також розглядали потребу притягнення до Церков нової хвилі іміґрантів з України. Всі погодилися, що попри деякі богословські і догматичні розбіжності, існує можливість покращити взаємини між нашими двома Церквами на всіх рівнях. Ієрархи погодилися, що такі зустрічі мають продовжуватись і призначили наступну зустріч на початок 2004 р.

На закінчення всі відвідали Мавзолей св. Воскресіння і гробівець Патріярха Мстислава, цвинтар св. Андрія, Дім української культури і музей, Свято-Софіївську семінарію, бібліотеку, крамничку церковних речей та Консисторію.

о. Даниїл

53-тя зустріч під проводом УДФ

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – Традиційними стали щорічні зустрічі українців Америки, які проводять організації Українського Державницького Фронту кожного року на початку липня. Цьогорічна, вже 53-та зустріч українців Америки відбулася 5–6 липня на Оселі СУМ. Вона була присвячена 70-літтю Голодомору 1932–33 років в Україні, 85-літтю IV Універсалу та бою під Крутами, 90-ій річниці смерти Лесі Українки. Зустріч розпочалася 5 липня у великій залі оселі. Вступним словом її відкрив голова ділового комітету Микола Грицков'ян і передав керівництво ведучому програми – історикові, редакторові англомовного журналу „Український квартальник" проф. Володимирові Стойкові, який ознайомив присутніх з доповідачами, коротко висвітлив значення обговорюваних на зустрічі питань. Із доповіддю про 70-ліття Великого голоду виступив професор політичних наук і міжнародних взаємин Денверського університету Ярослав Білинський. Він зосередив увагу на тому, що голод 1932-33 років в Україні ООН і сучасна державна влада України повинні визнати геноцид. Влада має довести до відома всього населення України і світової громадськости про кількість жертв Голодомору і про причини злочину.

Другу доповідь „Актуальні проблеми сучасного стану політичної боротьби в Україні" виголосив заступник посадника міста Івано-Франківська Олександер Сич, молодий науковець і політик, який є автором численних статтей та книжок про українські визвольні змагання та сучасність незалежної України, був керівником виборчого штабу „Нашої України" в Івано-Франківщині у 2002 р. Доповідач сказав, що Україна сьогодні тільки за формою є незалежною, але за змістом вона не є українською, бо управляє нею влада, яка дбає за власні та особисті вигоди, а не про людей і про загально-національні інтереси держави. Сьогодні основним завданням усіх національно-демократичних сил України є боротьба за наповнення сучасної незалежної держави українським національним змістом.

Актуальним для України є сьогодні й питання українсько-польських взаємин у зв'язку з подіями 1943 року на Волині. Цю тему у своєму виступі розкрив Володимир В'ятрович – голова управи львівського Центру досліджень визвольного руху. Він, зокрема, проаналізував українсько-польські взаємини у попередніх століттях, розкрив причину нового загострення українсько-польського конфлікту в 1943 році.

У заключному слові проф. В. Стойко наголосив на значенні творчости Лесі Українки у формуванні національно-духовного світогляду сучасної української молоді як в діяспорі, так і в незалежній Українській державі на славних традиціях нашого народу.

6 липня зустріч українців продовжувала свою роботу. О 10-ій годині ранку парадно увійшли на площу Героїв представники українських громадських організацій зі своїми прапорами, а також сумівська молодь, яка перебувала у той час у вишкільному таборі. Панахиду в пам'ять героїв, які полягли за волю України жертв Голодомору, і Лесі Українки відправив о. Іван Мазурик. Опісля відбулося урочисте підняття сумівцями державних прапорів США і України при загальному співі присутніми Гимну України. Представники українських громадських організацій поклали вінки до пам'ятників Героїв України – С. Петлюри, Є. Коновальця, Р. Шухевича, С. Бандери. М. Грицков'ян оголосив привіти, які надійшли учасникам зустрічі, повністю зачитав привіт від голови проводу ОУН Андрія Гайдамахи.

Свято закінчилося мистецьким виступом сумівської молоді, яка виконала ряд пісень і деклямацій під керівництвом виховниці співу Галини Цеховської.

Святкова програма була продовжена о 2-ій годині у великій залі оселі. Доповідь виголосив О. Сич, а у мистецькій частині програми виступили дівочий хор „Пролісок" осередку СУМ з Нью-Йорку під керівництвом Андрія Стасіва, декляматор-мистець Володимир Курило, драматична студія з Нью-Йорку під керівництвом Народного артиста України Івана Бернадського. Учасники студії Люда Грабовська, Марія Немелівська, Наталя Гудз і Володимир Курило здійснили ряд сцен з творів Л. Українки і Т. Шевченка.

Петро Твардовський

Перехідний вік України

Роздуми після конференції в Ілинойському університеті

УРБАНА ШАМПЕЙН, Іл. – У п'ятий раз Україна приїхала до мене на цілий тиждень – від 15 до 21 червня. Зустріч відбулася в Урбані-Шампейні, затишному університетському містечку біля Чикаго у 22-ий раз – відтоді як співробітник Ілинойського університету, д-р Дмитро Штогрин заснував у 1982 році щорічні наукові форуми з українознавства.

Україна озвалася у виступах учасників конференції старшого покоління з України. Насамперед, почесних гостей – народних депутатів Івана Драча та Дмитра Павличка. Обидва українські політики наголошували на необхідності протиставити режимові Л. Кучми національно-демократичний устрій. Вони висловлювали також біль і обурення з приводу злочину проти чеченського народу, вчинюваного силами, які прийшли до влади в Росії й активно відновлюють репресивну систему. Голова НТШ у Львові Олег Романів з болем говорив про жалюгідну долю української культури та мови в сучасній Україні.

„Американську Україну" представляли відомі науковці, які прагнуть бачити батьківщину демократичною, вільною, гуманною, уважною до пересічного громадянина.

Була на конференції і трохи інша Україна, що за моє життя там лише зароджувалась, – Україна першого покоління науковців доби „перебудови" й незалежности. Ця нова Україна вельми наближена до діяспорних вчених: вільна, демократична, національно свідома і водночас – відкрита світові, вписана у світовий устрій, позбавлена провінційности, реалістична, проте „приправлена" молодечим романтизмом, сповнена ідей виходу з кризи та волі щодо втілення їх у життя.

Додаткового присмаку до складу учасників конференції надавали „екзотичні" українознавці: Ганс Юрґен Дос, член парляменту Німеччини та співробітник Українського Вільного Університету у Мюнхені, та Чжан Сук Ган, історик-дослідниця з Сеулу.

Г. Дос зазначив, що вступ України до ЕС „залежатиме насамперед від її власних зусиль. Европейський союз повинен розуміти, що Україна потребує підтримки на цьому довгому та складному шляху. Послідовно повинні демонтуватися залишки „плянового" господарювання. Потрібно створити ліберальну правову, вільну економічну та демократичну системи управління".

Чжан проаналізувала ролю Кирило-Методіївського братства у формуванні української національної свідомости. Дослідниця вбачає певні риси подібности між розвитком української та корейської національної свідомости, яка розвивалася у мовному та культурному протистоянні з японськими колонізаторськими впливами.

На прозахідному напрямі України наголошував Олександр Потєхін з Посольства України у США. Він сказав, що американський уряд надаватиме більше підтримки Україні у побудові демократичного суспільства. „Кризу довіри, яка сталася у взаєминах між Україною та США у 1999 – 2001 роках з цілої низки причин, здається, вже перейдено", – зазначив дипломат.

Конференція мала гаслом: „Україна вчора, сьогодні, завтра", яке зумовило її широку тематичну програму – найболючіші рани минулого, проблеми сьогодення та накреслення на майбутнє. Зупинюся на найважливіших, на мою думку, моментах.

Пам'яті Юрія Шевельова

Одному з найвизначніших українських мовознавців, літературознавців і культурологів, який нещодавно відійшов у вічність, Юрію Шевельову було присвячено окреме засідання конференції. Оксана Соловей, яка знала Юрія Шевельова протягом кількох десятиліть, поділилася спогадами про цю цікаву й складну особу. Андрій Даниленко, молодий дослідник з України, за спонзорством американського НТШ переклав з німецької та видав фундаментальну працю Юрія Шевельова „Історична фонологія праслов'янської мови". Наукова особистість і літературний талант Ю. Шевельова перетворили цю книгу, присвячену специфічній галузі мовознавства, у захоплюючу культурологічну „подорож". Цікавий і глибокий аналіз мемуарів Ю. Шевельова представив багаторічний учасник урбанських конференцій, професор Ратґерського університету Іван Фізер.

Трагічне й славне минуле

Документальний фільм Володимира Мезенцева (Університет Торонто) про археологічні знахідки у гетьманській столиці Батурині; сесії, присвячені українсько-польському конфліктові 40-их років, голодоморам 1932-1933 та 1946-1947; доповіді про Кирило-Методіївське братство та зовнішньополітичну доктрину ОУН – лише фрагменти історії, проте найскладніші або найболючіші.

На окремій сесії розглядалися перипетії українсько-польського конфлікту. Тарас Гунчак, професор-емерит Ратґерського університету, запропонував погляд на цю проблему як з українського, так і з польського боків. Причини конфлікту, довів дослідник, полягали у небажанні польського уряду визнати право українців Галичини на самовизначення та його прагнення за будь-якої ціни утримати Галичину й Волинь у новому перерозподілі світу після Другої світової війни. Українці та поляки опинилися по різні боки чужих фронтів. І в українському, і в польському проводах були помірковано налаштовані діячі, які прагнули дійти згоди (з українського боку, насамперед, митрополит Андрей Шептицький), проте гору взяли емоції та крайні політики. Однак „непорозуміння з польськими шовіністами не знімають відповідальности з української сторони, адже цивільне населення, особливо діти, не повинне ставати жертвою безглуздих політиків", – наголосив Тарас Гунчак з приводу трагедії на Волині у 1943 році.

Польський дослідник, українець Євген Місило продемонстрував деякі документи зі зібраного ним списку архівних матеріялів щодо злочинів польського війська під час акції „Вісла". Деякі українські матеріали з цієї болючої теми представив київський науковець В. Сергійчук.

У сесії, присвяченій голодоморам 1932-1933 та 1946-1947 років (голод 1921-1922 років згадувався лише побіжно) лейтмотивом була роля сталінського режиму як організатора цих жахливих злочинів проти людства. „Сумнівно, чи покається у цьому Росія, проте, насамперед, повинні б покаятися ті українці, які найретельніше виконували накази більшовицьких хазяїв", – зазначив Іван Драч. Дослідники з Києва О. Веселова та В. Марочко продемонстрували зібрані ними архівні матеріяли щодо Голодомору.

Київська дослідниця Т. Конончук зробила розвідку стосовно відображення Голодомору у літературі та мистецтві. Зараз її список налічує 400 назв, проте вона прагне зібрати якомога більше. Радянські письменники в умовах цензури „закодовували" цю інформацію під ключовими виразами, що дають читачам, бодай трохи обізнаним із подіями, натяк на них: „у тому голодному році", „труднощі радянського села" тощо. У спогадах О. Гончара було: „тоді півсела вимерло". Дослідниця плянує випустити твори про Голодомор серією окремих видань. Христина Сухоцька представила архівні матеріяли щодо голоду 1946-1947 років. Підбиваючи підсумки, учасники конференції наголошували на необхідності міжнародного суду над більшовизмом та його ударною силою – „чекістською" системою, яка пережила навіть розвал СССР.

Молодий львівський науковець В. В'ятрович дослідив доктрину нового світового устрою у політичній думці ОУН-УПА. Отже, у цілому нинішня конференція продемонструвала новий рівень творчої переробки болючих спогадів на уроки для себе і для всього людства.

Між минулим та прийдешнім

Україна все ж таки просувається уперед. Це помітно було у сесіях, присвячених вищій освіті, інформаційно-видавничій діяльності та меншою мірою – економіці, соціяльному станові, церковним розбратам і мовній ситуації.

Поступ і оновлення вищої освіти видно, насамперед, у діяльності Києво-Могилянської та Острозької академій – вищих учбових закладів на рівні університетів. Вони продовжують власні історичні традиції національних учбових закладів середньовічної України, та водночас є найсучаснішими за змістом і методами навчання, за обладнанням тощо.

Виступає Іван Драч.

Наталія Ломинська з Острозької академії змалювала історію закладу, заснованого Костянтином Острозьким під назвою Слов'яно-греко-латинскьої академії, православного вищого учбового закладу, що знаменував собою, за висловом доповідачки, ренесанс української нації у XVII столітті. Нова Острозька академія, створена з допомогою Києво-Могилянської Академії та за підтримкою американської української діяспори, є студентським містечком на зразок американського кампусу. Тут на 4 факультетах навчають відібрані за конкурсом викладачі з України та діяспори, видаються студентські „Наукові записки", проводяться тижні самостійної праці. Новаторським характером Академія у значній мірі завдячує Міжнародному фондові „Відродження Острозької Академії", який очолює д-р Мирон Куропась.

Іванна Смачило з Львівського державного медицинського коледжу ім. Андрія Крупенського представила свій заклад як зразок модернізованої середньої спеціяльної школи. Після виступу д-ра Мирона Куропаса зі зауважами щодо систем освіти в Америці та Україні почалася суперечка стосовно хабарництва в Україні під час присудження вчених ступенів, яка вказала на неґативи у системі освіти у пострадянській Україні.

(Закінчення на стор. 14)

Зліва: д-р Л. Рудницький, д-р О. Романів, д-р М. Шкіль, д-р о. Романовський. *Фото: Л. Костелина*

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями просимо звертатися до секретаря відділу, або до Головної Канцелярії

Згідно зі стейтовими забезпеченевими законами грошові звороти вивінувальних грамот мусять бути своєчасно виплачені. В іншому випадку ці гроші УНСоюз мусить передати стейтовим властям. Щоб ці гроші були належно виплачені Головна Канцелярія пошукує власників вивінувальних грамот і звертається до читачів наших видань, яким є відомі адреси осіб у поданому внизу списку повідомити Головну Канцелярію Українського Народного Союзу на число: 1-800-253-9862

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
ADAMS CATHERINE D	234	J097321
ALEXSON ADRIAN R	432	J087249
ALEXSON MELANIE J	432	J088293
ALFAWYCKY KATHERINE	153	A175944
ANDERSON JR NEWELL A	163	J093440
BAILEY CHARLES D	339	A171485
BANACH A S	045	A181775
BARALECKI JR PETER	155	A185434
BENDIUHA TETIANA	401	J093604
BEREJAN N J	114	J097476
BEREZOWSKI P T	221	A169323
BILYNSKY L A	025	J095649
BLEILER ROBERT I	231	J090034
BOATES R L	231	A184040
BOCHNO JOHN	316	A169606
BOCHNO JOLANTA	316	A169607
BONK MYRON	432	A180579
BOS CARL E	379	A179402
BOS ELIZABETH A	184	A162436
BOULANGER ROBERT P	206	A179074
BOURAK A	412	A181364
BRASWELL JENNIFER A	163	J092707
BREGENT DOMINIQUE	184	J089630
BREZNICAR M	427	A184048
BULKOT OLGA	377	A184594
BUMGARNER ELIZABETH A	379	A178327
BURAK ANDREW	027	A185216
CALVITTI A M	045	J096366
CALVITTI J A	045	A175867
CARR AMY M	397	J095735
CAVANAGH K M	221	J094186
CEHLANYK MARY	367	A179373
CHARCHALIS ANDRIJ A	055	A182489
CHEMERS V	399	A175992
CHOMIAK HELEN	025	A180493
CHORNY CORNYLO	204	A185481
CHREPTOWSKY VERA	423	A168167
CHRIN ADAM	267	A175008
CHUMADEVSKY PEDRO	340	A171656
CIMITRUK ANNE	466	A185292
COOK V M	231	J093860
COTCH LINDA	057	A184953
CUMBALA MYRON	452	A164531
CYBULAK MICHAEL R	427	J098199
CZERNYSZ N	461	A993795
CZORPITA CHRISTINA	153	A185387
DANYLEWYCZ IRENE F	364	A183653
DASZKO J A	472	A182471
DASZKO TIMOTHY JAY	472	J095734
DAVIS JACK N	113	A179234
DAY WILLIAM T	231	A184994
DEERING CHRISTOPHER L	216	J095606
DEJNEGA N	432	A128165
DEMCZAR EVA	013	A185625
DEMIANCHUK MARIE	423	J092668
DEMIANCHUK ROXANA	423	A177556
DIACHUK REMIGIA G	432	A169343
DMYTRIJUK ANDREW	127	J095838
DRONYK SUZAN A	379	J091036
DUB N B	028	J097716
DUDYCZ L D	221	J090565
DUFFEK B R	139	J095552
DUNLAP GLENN L	216	A183743
DZERA MD OLEH	316	A182614
DZUL M C	094	J097356
ELKIN JEFFREY J	113	A185314
FEDON STEVEN E	128	A184214
FEDORIJCZUK A M	162	J098347
FEDYNYSHYN MARIA S	238	A183196
FEDYNYSHYN STAN B	238	A183195
FERGUSON L R	238	J096945
FETTERLY B O	220	J092780

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
FLIS ARIANA C	267	J097574
GALUGA JAROSLAW	316	A185527
GAMBLE CHARLES A	113	A178931
GILL VICTORIA J	045	J089340
GOETZ ADAM W	353	J095751
GRASSMANN ULIANA	217	A184991
GRAY DAVID M	113	J091856
GRINTCHENKO W S	238	J092901
GRISHABER CATHRYN M	217	J091100
GRISHABER GARY J	217	J092433
GRONS JESSICA A.	083	A994650
GRONS N J	083	J094651
GRYGIEL CHRISTINE	045	A188038
HANCHUK BOHDAN	465	A175081
HARASEWYCH A B	216	J097586
HARASYMCHUK REV T T	462	A161857
HAWRYSZ A A	083	J097159
HECHT MARILYN	364	A140659
HIGGINS M A	209	J093909
HIGGINS MICHAEL	209	A178944
HISHCHAK A M	466	J095299
HISHCHAK D E	466	J092887
HLUCHANIUK EVHEN	407	J088597
HODOWANY PAWLO	131	J089650
HOLOWCHAK R	045	A185556
HOLYK ANASTAZJA	423	A162768
HORBOWYJ ANDREW P	128	A182601
HRYCENKO CRISTINE	238	A164731
HRYCYNA R	432	A178790
HUKALO T	465	A164749
HUMPHREY JANIE I	423	J095862
HUSIJ T J	028	J095124
INCLIMA JENNIFER C	316	J091049
JAEGER JOHN	414	A162631
JENDZEJOWSKYJ J W	379	A157901
JODOIN ROBERT -	178	J089429
JODOIN STEPHEN H	178	A170012
JURKIEWICZ ANDREW A	216	J096207
KALMUK PAUL M	131	J089348
KALYMON MARIA	042	A194687
KALYNA NICHOLAS	267	A179974
KALYNKA ELIZABETH D	379	J089031
KANAFOTSKA C A	399	A183147
KAPIJ LISA M	261	J096697
KAPITANEC JULIA	174	A183635
KARACZ ANNA T	048	J092058
KARAMAN IRENE	153	A121069
KASSARABA NATALKA	307	J095016
KELSEY PATRICIA	230	A183964
KEMMET JOHN R	217	A185400
KICAK JULIA	172	A187943
KING PENELOPE D	367	A172072
KITT SARA J	039	J095719
KLYMUK ROKSOLANA C	204	A179675
KOCYLOWSKY XENYA E	042	J096172
KOLCIO IHOR	316	A185591
KOLCIO TARAS	316	A185592
KOLODY ARETHA R	171	A180451
KONYT N	427	A185411
KOPCZAK KATRINA MARIA	379	J098033
KORDUBA IWAN	130	A184146
KOROPEY ANDREW J	206	A183848
KOSLENKO JENNIFER M	114	J092153
KOSS JR ALEXANDER M	055	A182924
KOVALCHICK ALEXANDER L	296	J096218
KOWAL DAMIAN	016	J086803
KOWAL MYROSLAW	465	A173056
KOWALENKO PAUL A.	048	A185059
KOWALENKO VICTOR B	293	A181699
KRIMINEC PAUL D	253	A183933
KRUMENACHER A D	139	J097638
KRYCAK R C	076	J095548
KRYNSKI ANDRE	473	A140329
KRYSZTOFIK HENRY	025	A181021
KUCHAR ANDREW M	005	A093924
KUCHNIJ STEFANIA	051	A165247

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
KULAKOWSKY MATTHEW P	427	J095800
KUPCZAK MICHAJLO	465	A174837
KURTIANYK B	039	A185554
KURY TANYA	401	J091216
KUSHNIR STEPHANIA	347	J097709
KUSZNIR W D	083	J097380
KUSZNIR WILLIAM D	083	J097355
KUZMICH ANDREW S	013	J091622
KUZMICH MATTHEW J	013	J093827
KYJ EVHEN V	231	J096242
KYKISZ NATALIE	131	A182881
LABASH NICHOLAS	316	A183297
LANDGRAF ANDREW J	171	J095884
LARSEN ODETTE M	293	A183922
LASIY DANIEL J	172	J096222
LASOTA J	142	J096964
LAYMAN MICHAEL J	176	J091665
LEMKO JERROLD	444	A174843
LIPYNSKY MARK	327	A183185
LOVELL VALERIE A	316	A182368
LOWAS PETER	163	A184075
LUKNICKI GARAD	397	J100991
MACKIEWICZ E V	114	J096889
MACKIEWICZ M K	114	J095846
MAGURNO GINA M	379	J094905
MAKSYMOWICZ MIROSLAWA	172	A180274
MARGOLYCZ JAROSLAW	316	A185553
MARKUS JR VASYL	399	A181666
MARSHALL ANNA	379	A176785
MARVIN WALTER M	217	J092960
MASLOWYCZ MARK T	005	J087484
MELNYK MICHAEL J	458	J085248
MERESZCZAK L	088	J096232
MERESZCZAK YURI	088	J096231
MICHALKO NICHOLAS J	153	A174415
MILAN BOHDAN	361	A181998
MISZKEWYCZ ULANA Z	423	J090970
MITCHELL AMANDA M	165	J096153
MONIC CHRISTINE	049	A185497
MONTGOMERY STEVEN G	231	A185586
MOROKO JAROSLAW W	131	A182068
MOROZ JESSICA M	163	J092583
MUSTEIKIS IRENE	316	A185593
MUZYCHKA ERIK L	397	J094755
MYKYTYN HANS G	028	A163258
MYKYTYN W	416	A178631
MYSKO CHRYSTYNA	194	A165872
NEBESNY BOHDAN	412	J096170
NEMCHECK JAMES M	113	A177668
NOVAK DAVID JOHN	409	A185618
O BRIEN DENNIS M	131	A173086
O'BRIEN CHRISTINE M	131	J090413
OLANICK MAURICE K	432	A122471
OLIJNYK ROMAN	131	A182783
OSTAP ORYSIA C	176	A178465
PANASIUK YAROSLAW R	465	A166098
PANKEWICZ M	416	J086272
PANYSZAK D	465	A185030
PANYSZAK JEANIE EWHENIA	465	J095977
PATRY EVA M	316	A183423
PAWLUK CHRYSTYNA H	176	J095897
PAWLUK NATALIE A	176	J100429
PAWLUK OLEH G	316	A185642
PERUN JERRY S	022	A190119
PESKAR K G	240	J095509
PETRUS NATALIA	397	J094040
PIHANIUK BOHDAN	131	A182870
PLUTA GARY	217	A184992
PLUTA JOHN B	231	J096239
PLUTA LIARRYSSA C	231	J096238
PODOLOCK LISA A	153	J089746
PRAWDJUK A	465	A173341
PROSKURNIAK C	176	J092083
PRUSINOWSKI WILLIAM C	039	J097657
PRYNADA BOHDANNA	015	A185055
QUINTANA IGNACIO	174	A135074
QUINTANA IGNACIO	174	A135075
RADCZENKO GREGORY	465	A167323
RIZNYK A	221	J096969
ROBERTS JAMES	293	J086409
ROBERTS JOHN C	293	A162059
ROBERTS JULIA M	293	J086414
ROBERTS MARK	293	J086411
ROBERTS PAUL	293	J086410
ROGERS M R	397	A166620
ROIK ANITA C	170	A183886

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
ROMAN A W	013	J097620
ROMANYSHYN LESIA O	445	J088843
ROMANYSHYN NESTOR T	445	J086929
RULE SCOTT E	045	J097115
RUSHINKO BEVERLY	444	A176068
RYCHTYTZKYJ GEORGE G	125	A183006
RYMARUK ANDRIJ N	266	J097511
SACZAWSKI III MICHAEL W	379	J093191
SAMCOE CHRYSTYNE	432	A178791
SAMCOE IVANNA M	432	J093145
SAMCOE JOHN L	401	J093515
SAMCOE JOHN L	432	A178690
SAMSON RICHARD A	316	A183298
SAS PODLUSKY I S	423	J092285
SAVESKIE NICHOLAS	088	J098002
SAVICKY IRENE	214	A185832
SAWYCKY D	194	J096146
SCHOENFELDT S E	028	A159446
SCHUMITZKI ANNA L	045	A164548
SCRIUBA OLGA	423	J098037
SEMCZUK ANNA	116	A174261
SHAW KAREN E	316	A180389
SHILO SUSAN A	316	A185594
SIDOR JR RICHARD F	217	J093207
SIDOR BARBARA A	217	A178270
SLOBODIAN MARIA	221	A171035
SLYWKA LOUISE L	379	A169327
SLYWOTZKY ADRIAN T	012	J093550
SOCHANIWSKY D	432	A185607
SOCHANIWSKY M N	432	A185606
SOCHANIWSKY ROMAN	432	J096223
SOCHANIWSKY TANIA	432	J096224
SOLTYSYK O	399	A166377
SOROCHTY PHILIP N	316	A180798
STAWNYCHY STEPHAN P	353	J094625
STAWNYCHYJ M	216	J096210
STINGLE KIMBERLEY A	216	A185636
STRUMINSKY THOMAS J	206	A182273
STRUZ LESIA	238	A161611
SURMAJ ROMAN	015	A181513
SWANSON GEORGE	131	J091729
SWERBYWUS MARY	049	A185558
SWITUCHA MYKOLA	465	A119440
SWYRYDENKO N	427	A185487
SWYRYDENKO N	427	J096125
SWYSTUN BOHDANA A	025	A185489
SYDOR MATHEW J	316	J097515
SYNSTAD ROBERT J	356	J090901
SYNSTAD THEODOR A	356	J090899
SZTABALUK K M	234	J096216
THOMAS JENNIFER P	162	J089753
TIFANY MELISA A	367	J094491
TINKER D A	147	J095588
TKACZUK MIGUEL	416	A162413
TOMASELLI LARISSA	361	A165785
TORRIANI MARTINA	239	J094793
TURCZYN NICKOLE A	161	J090416
URBAN STEFANIA	013	A185624
VAN DEN HEUVEL GEORGE	139	A184071
VAN DEN HEUVEL PAUL A	139	A184072
VERKAIK I	465	A172971
WALLACE MARY BETH	216	J096630
WAWZYNIECKI CHRISTINE	253	A159383
WELYKANICZ WOLODYMYR	269	A182790
WERBOWECKI MICHAEL H	458	A178891
WIRSTIUK BORIS R	042	A180892
WITKOWSKY LIDIA	465	J089914
WITKOWSKY NATALIA	465	J089915
WLASOWICZ LEONID	285	A185550
WOJTIW JOHN J	397	J084846
WOROBIJ MICHAEL P	349	J096186
WOWK S	444	A175387
WOZNY LUBA	206	A181971
WYNNYCKY R	473	A183429
WYNNYCKYJ O O	473	A184931
WYPRYSKY V	427	A182045
YACECZKO KRISTOPHER P	180	J096879
YAWORSKY ANNA	045	A182720
YAWORSKY JOHN S	204	A179887
ZAHNER MICHELLE	172	J096362
ZAPAR ROBERT J	347	J096185
ZAWADIWSKA LUBA T.	240	A185141
ZAWERUCHA DEMETRO	361	A180630
ZAWERUCHA IRENE	361	A180631
ZDOROW MICHAEL J	083	J092833
ZIVTINS MARK D	399	J091222
ZWARYCH J K	444	A148554

Пластуни вітають друга з України

НЬЮ-ЙОРК. – Коли в дискусії на тему взаємин між Україною і діяспорою, що відбулася 28 червня заходами НТШ, Олександер Сич, заступник міського голови з Івано-Франківська, представив свої думки щодо потреби включення пластунів України у політичне життя батьківщини, то він отримав щире признання усіх присутніх пластунів, які після закінчення доповідей вітали молодого друга з Івано-Франківська і стали з ним до спільної світлини.

На думку О. Сича, кожний пластун повинен іти в політичне життя України, а не тільки до виховної праці. Теперішня ситуація в Україні вимагає чесних, конструктивних молодих людей, яких виховує пластова організація.

О. К.

На світлині (зліва): О. Юзенів, У. Старосольська, Л. Онишкевич, О. Біланюк, О. Кузьмович, В. Процик, Я. Рубель, О. Сич.

Фото: І. Яросевич

Перехідний...

(Закінчення зі стор. 11)

Дуже серйозною була сесія, присвячена стану преси в Україні. Молоді журналісти й науковці Ростислав Крамар, Віталій Жугай, Тарас Девдюк з болем визнали: вільної преси та безпечної журналістики в Україні не існує.

Як завжди, гострі, сповнені болю виступи стосувалися русифікації України. Учасники конференції висловили стурбованість, що недавнє приєднання України до Европейської Хартії мов на захист мов національних меншостей призведе до подальшої русифікації. Запропоновано вважати стан України постколоніяльним, що надає певні можливості позбутися решток залежности.

Я б запропонувала ввести спеціяльну інформаційну програму (на радіо чи телебаченні) для російськомовних громадян України, яка висвітлювала б ситуацію в Росії, роз'яснювала б історію української нації, її культурні здобутки. Така програма могла б слугувати каналом співпраці з російськими демократами чесною інтелігенцією; можна було б налагодити високий культурний обмін. Треба робити російськомовних громадян України (як етнічних росіян, так і українців) своїми союзниками у боротьбі за національно-демократичну Україну.

Проблеми українського суспільства спричинені „величезним спротивом свідомости радянського раба", відзначив соціолог Юрій Саєнко. На його думку, без підтримки провідних демократичних держав Україна неспроможна подолати кризу. Якщо ж такої підтримки не буде, тоді можливі сценарії подальшого прямування України під вплив Росії (80 відс. імовірности) або до Заходу 10-15 відс.).

Молода власниця туристичної фірми з Дніпропетровська Любов Дорохновська показала, що в Україні є величезний науково-розумовий потенціял. Любов Дорохновська створила доброчинний фонд „Стимул" на підтримку талановитої молоді Дніпропетровська, що навчається в університетах України. „Українське суспільство здатне до мобілізації і має значний потенціял", - такого висновку дійшла Л. Дорохновська.

Роздуми по закінченні

Д-р Дмитро Штогрин, незмінний організатор урбанських зустрічей, передав естафету Анні Процик та Асі Гумецькій – новим співголовам оргкомітету. Дмитрові Штогринові виповнилося 80, державі Україна – 12. Найнебезпечнішу пору для дітей – на першому році життя та у перші десять років – перейдено.

„В очах американців Україна вийшла з тіні Москви", – зазначив О. Потєхін. Україна як держава здійснила свій вік і навіть трохи випередила його, змужнівши до 18-19-річної. Однак у конференції не брали участі ті, хто домагається відзначення В. Щербицького, входження України до „евразійської спільноти", проголошення „другої державної мови" та перемоги спільників Л. Кучми на найближчих президентських виборах.

Отже, конференція відобразила тонкий прошарок сучасної України, який намагався вирішити долю усієї її решти. Чи вдасться?

Надія Банчик

Дякуємо Луці Костелині, який теж надіслав статтю про цю конференцію.

До 60-річчя утворення дивізії „Галичина“

„Свобода“ в ч. 29 подала перші два матеріяли на теми Дивізії „Галичина“. В цьому числі пропонуємо читачам наступні розповіді.

Чому ми йшли до Дивізії „Галичина“?

Оцінюючи події минулого, завжди враховують історичне тло, на якому вони відбувались, тобто обставини, причини, мотиви, взаємозв'язки тощо. Коли йдеться про українську Дивізію Української національної армії (УНА), то передусім треба зазначити, що вона була українським легіоном у складі німецьких збройних сил від літа 1943-го до травня 1945 року. З української сторони її творили з ціллю боротьби з московсько-більшовицькими збройними силами, а також з ціллю формування зародку української національної армії, що при відповідних обставинах вступить у бій за волю українського народу, за створення Української самостійної соборної держави. Зовсім інше, звичайно, мали на меті німці, що програвали війну.

На четвертому році Другої світової війни, у 1943 році, німцям потрібні були нові дивізії будь-якою ціною. Їхні керівники мусили забути свою гордість „іберменшів“ і розпочати творення німецьких військових формацій, покладаючись передовсім на антикомуністичні настрої народів. Подібні військові формації у складі „Waffen SS“, окрім українців, створили естонці (дві дивізії), латиші, білоруси, фіни, норвежці, данці, голяндці, валони, флямандці, французи, хорвати (усього понад тридцять формувань антикомуністичного характеру).

Інший характер мали колябораціоністські формування типу РОА – т. зв. „власовці“, грузинські, вірменські, азербайджанські, татарські, калмицькі військові формації (переважно батальйони), загони донських козаків і т. п., які пішли на службу до німців без особливих політичних застережень і воювали там, де було вигідно німцям, і проти будь-яких антинімецьких збройних сил.

Нас, колишніх вояків Дивізії, запитують часом: чому ми пішли з німцями проти Червоної армії? Пізно, на жаль, зрозумів Захід суть комуністичної московської імперії, а ми її пізнали ще тоді – з жахливого досвіду 1939-1941 років. Коли з'явилась дивізія „Галичина“ – у 1943 році – німецький нацизм уже занепадав і його кінець був лише справою часу, зате комуністичні полчища перебували в стадії офензиви на Захід, тобто захоплення України, а згодом також інших країн Европи. Другий раз відчути на собі удари кровожерливих посіпак НКВД, що йшли слідом за Червоною армією, ми не хотіли. У нашій пам'яті ще свіжі були жахливі картини помордованих у тюрмах чекістами при втечі у червні-липні 1941 року невинних (не засуджених!) людей.

Повернемося, одначе, до травня 1943 року, коли відбувався набір добровольців до дивізії. На питання, чому йшли, можна відповісти коротко – з патріотичних мотивів. „Під час перебування в Італії (в полоні – Б.С.), ці люди були перевірені радянською та британськими місіями... немає ніяких підстав припускати, що хтось із них боровся проти західних союзників чи був задіяний у злочинах проти людства, ... вони ніколи і ні в чому не виказали своєю поведінкою якоїсь причетности до нацистської ідеології... За свідченням спеціяльної місії Військового відомства, що мала на меті перевірити цих людей, вони пішли добровільно воювати проти Червоної армії з національних міркувань.

Колишній начальник штабу Дивізії „Галичина“ – 1-ої Української дивізії УНА, майор вермахту Вольф-Дітріх Гайке, який після війни став у Західній Німеччині видатним економістом, звертається до колишніх вояків дивізії словами: „Сьогодні, 17 липня 1990 року, світ довідався про Декларацію суверенітету України, схвалену українським парляментом у Києві. Україна має намір, між іншим, мати власні збройні сили. Це повідомлення заставляє мене, старого вояка і колишнього начальника штабу 1-ої Української Дивізії, яка в Другій світовій війні на німецькому боці боролася за незалежність і свободу своєї батьківщини, – взятися за перо. В цій історичній хвилі я стою разом з моїми українськими товаришами з 1-ої Української Дивізії – тепер вони близько до тієї мети, за яку боролися й не вагалися покласти своє життя“. Далі майор Гайке зазначає, що написав історію Української дивізії „не тільки для вояків дивізії, але, в першу чергу, для майбутніх українських поколінь. Вони-бо повинні знати, що їхні батьки понесли великі жертви в часах останньої війни для визволення свого народу“.

Це також вагоме свідчення того, що основним мотивом вступу до дивізії був патріотизм добровольців. Саме з любови до України вступали до неї молоді студенти, випускники гімназій, ветерани українських визвольних змагань 1918-1921 рр.

Ішов уже 4-ий рік світової війни. Мільйонні армії тлумились по українській землі, мільйони українців уже загинули, а де ж була українська армія? На жаль, український народ не мав своєї армії, яка захистила б його, і це факт історичний, який треба підкреслювати.

Коли у січні 1943 року війна перейшла свій апогей – настав останній час для українців проявити себе, оборонити своє право на існування як нації взагалі. За справу взялись патріоти, насамперед ветерани боїв за Українську державу і патріотична молодь. Творилась Українська повстанська армія на Волині, а 28 квітня було проголошено набір до Стрілецької дивізії „Галичина“. Дехто побоювавсь конкуренції у наборі до своїх лав, але безпідставно – й УПА і дивізія мали достатньо добровольців. Зрештою, УПА не могла прийняти всіх охочих у свої ряди, вишколити їх та озброїти – це було нереально. Отже, по суті, утворились дві паралельні військові сили, що мали одну і ту ж ціль – воювати за волю свого народу і здобути Українську соборну самостійну державу. Різні були лише шляхи досягнення цієї мети.

Нас, майбутніх вояків, не цікавили суперечки паперових політиків, що „творили“ державу всякими деклараціями. Права народ здобуває зброєю – це ще Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Симон Петлюра, Євген Коновалець вказували. Гріх поневоленим не брати до рук зброї, коли така можливість з'являється. Так робили наші батьки у 1914 році, так і ми зобов'язані були зробити.

Добре пам'ятаю, як у Львові член Військової управи інж. Михайло Хронов'ят, сотник і колишній командант куреня Української галицької армії, звернувся до зібраних на початку травня 1943 р. студентів приблизно такими словами: „Нам, ветеранам, дорікають, що ми в 1918-1920 рр. не втримали Української держави, не стало у нас сил. Але ось сьогодні маєте, ви, молоді сини України, нагоду довести свій патріотизм. Вам дають у руки зброю, буде вишкіл – беріть і докажіть, що ви зможете краще воювати за свою державу. Німці війну програли, але ми маємо вступити до боротьби за свій народ і довести зброєю, що ми достойні мати свою Українську самостійну соборну державу. Держава починається з армії. Закладіть фундамент майбутньої української армії“.

Тоді, у 1943 році, бажання молоді взяти в руки зброю, навчитись воєнного ремесла було велике. Тільки патріотичним поривом можна пояснити факт, що за перший місяць до дивізії „Галичина“, у травні 1943 року, зголосилось понад 80 тисяч добровольців, але всіх не взяли. Мало хто з німців здогадувався, у чому суть справи. Та ми, добровольці, знали, навіщо нам зброя і вишкіл. Неозброєний і невишколений патріот України – легка здобич для ворога. Ми такими не хотіли бути, щоб потім наші помордовані тіла закопували по підвалах НКВД .

Богдан Стасів

(Уривки зі статті Б. Стасіва „Чому ми йшли до дивізії „Галичина“, вміщеної у збірнику матеріялів науково-практичної конференції, Львів, 21-22 вересня 2000 року).

Я бачив те пекло

На схилі віку кожна людина, мимоволі, задумується над пройденим нею шляхом, тим більше, коли шлях цей був встелений колючою терниною, що ранила тіло й душу до живого болю!

На цьому тернистому шляху одна подія пригадується часто й настирливо. Це – оточення Червоною армією дивізії „Галичина“ на фронті під Бродами в 1944 році. Про цю трагічну подію появилось уже багато спогадів її учасників. Німецький майор Вольф-Дітріх Гайке у своєму спогаді (перекладений на українську мову п. з. „Українська дивізія Галичина“) пише, що у боях під Бродами „було пекло на землі“. Це так було, але сумніваюся, чи навіть найточніші образотворчі описи спроможні відтворити в людській уяві страхіття, фізичні терпіння і моральні страждання українського вояка, що до збройної боротьби проти московсько-комуністичного окупанта, через політичні обставини, став по стороні іншого – гітлерівсько-нацистського.

Для багатьох вояків Дивізії щастям у нещасті було те, що оточення під Бродами відбулось на українській землі, серед українського населення, що давало надію на поміч в разі потреби. І я не завівся. Коли мою частину Червона армія розбила в околицях села Почапи, я з двома вояками з цього самого батальйону заховався в мочарах, порослих шуварами, де ще всю ніч обстрілювала нас наша артилерія з Білого Каменя.

Ці два вояки – хлопці з Перемишля – Володимир Тенос з Волі Кравецької та Берко (імені не пригадую) зі села Мальговичі. Опинившись у безвихідній ситуації, ми радились, що робити. Про якусь оборону не було мови, бо хоча ми мали німецький скоростріл „ЛМҐ-34“, набоїв було вже мало, майже порожня лента, і не було куди відступати.

Наступного дня дуже обережно підсунулись луками до одної копиці сіна, де й пересиділи до суботи. Перед вечором цього ж дня Берко, якому, мабуть, добре дошкуляв голод, рішив піти у присілок села Почапи. Перед відходом сказав нам, що йде розвідати, що діється в околиці, та можливо роздобути якусь їжу.

– Тут кругом вже тихо і „катюша“ вже затихла, – говорив він, – та їсти хочеться; я маю дрелихові штани, які подібні до цивільних, скину сорочку, нав'яжу в'язанку сіна й піду на присілок. Я скоро поверну і може вам принесу щось з'їсти.

Надаремно ми чекали на його повернення, він ніколи не повернувся. Безперспективність ситуації і голод змусили нас обидвох до дії. В неділю увечорі, закритим тереном лозини й вільшини, якої там було багато, ми підійшли під самі крайні хати Почапського присілку. Там час від часу виходили жінки, ніби пасучи корови, або наганяючи курей, заглядали за своїми хлопцями в потребі, яким помагали.

Так жінки й дівчата мене й Влодка Теноса прийняли, нагодували, переодягли й дали вказівки, як сконтактуватися з відділом УПА, сказали нам, що Берка більшовики зловили і розстріляли.

Ми сконтактувалися з відділом УПА в селі Лісок, на захід від Білого каменя. Так трагедія в липні 1944 року для нас двох закінчилась щасливо, а з тим і наша служба в дивізії „Галичина“.

Володимир Ґулкевич-„Рубач“

Фестиваль на „Верховині" – свято українського мистецтва

ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – 11-13 липня на українській гірській відпочинковій оселі „Верховина" відбувся 28-ий щорічний український фестиваль. Його організував Фестивальний комітет за підтримки Українсько-американської культурної фундації, ряду громадських організацій і фінансових установ. Учасниками свята за підрахунком організаторів стали 5-6 тисяч гостей з околиць і далеких місцевостей. Привітання учасникам свята надіслав провідник фракції „Наша Україна" у Верховній Раді Віктор Ющенко.

На площах оселі було розгорнуто ярмарок, на якому гості купували українські мистецькі вироби, національний одяг, книжки, музичні записи. Відбулась мистецька програма, у якій взяли участь танцювальна школа Роми Прийми-Богачевської, танцювальний ансамбль „Полтава" з Канади, сестри Лідія і Габріела Сорос, лавреат Національної нагороди ім. Шевченка, артист Національної опери і Метрополітен-опери в Нью-Йорку Володимир Гришко, тріо „Відлуння" (Григорій Гриневець, Юрій Мартяк, Степан Бен), групи „Львів'яни", „Фата Морґана", „Метелиця", „Обереги", „Буря" (і містер Бараболя), співаки Олег Чмир, Іво Бобул, Романа Цимбала, Анна Бачинська, дует Наталя і Наталя, Ірчик, Галина Цеховська, Алла Куцевич, тріо бандуристок, ряд інших.

На фестивалі відбулись спортові змагання, риболовля, інші розваги.

Фото: С. Левенець

Запрошує „Верховина"

Біля пам'ятника І. Франкові

Оновлений Головний будинок оселі

На святі відбулись концерти, у яких взяли участь кращі професійні і самодіяльні актори з українського середовища, а також з України

Майже як у Карпатах...

Члени фестивального комітету (зліва): Олег Колодій, Степан Капчак, Олег Декайло.

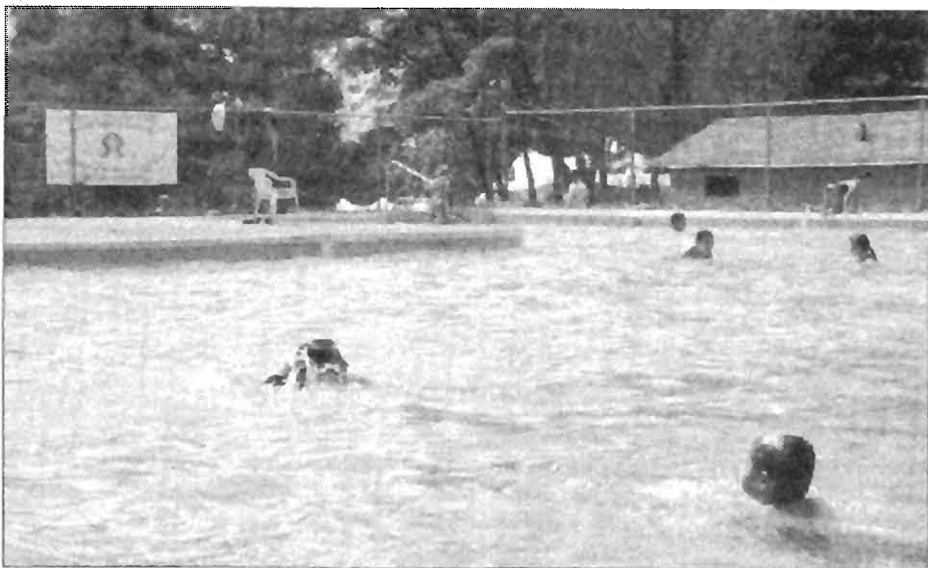

Риба до фестивальної юшки

На ярмарку кожен міг знайти собі обнову до смаку

Де сховатися від спеки?

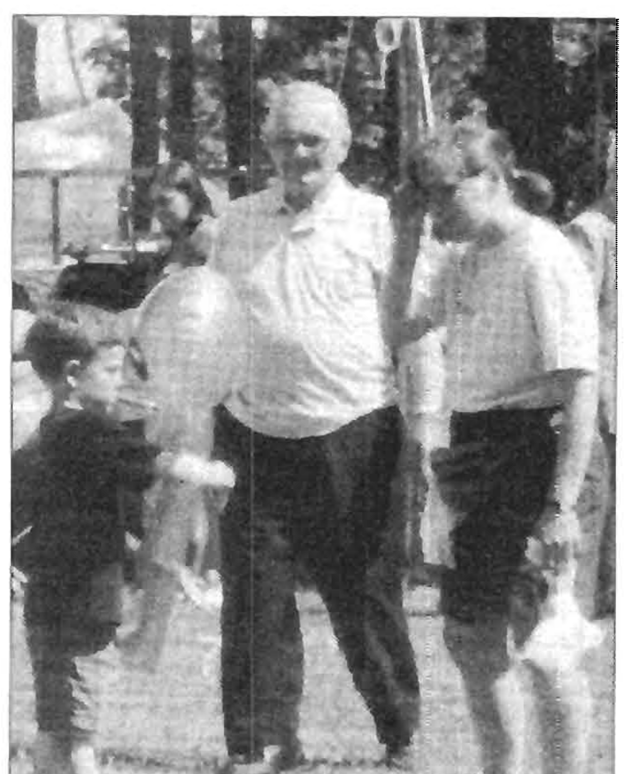

Наметове містечко гостей фестивалю

Тисячі людей різного віку звідусіль побували на святі

Ґрадуація в школі при парафії Непорочного Зачаття

Урочиста мить в Українській католицькій школі

ДІТРОЙТ. – В неділю, 1 червня, Українська середня католицька школа при парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії в Дітройті відсвяткувала свою сорок першу ґрадуацію.

Ці святкування почалися о годині 10:30 ранку Святою Літургією, яку відправили Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар, протоархимандрит о. Діонісію Лаховіч, ЧСВВ, парох церкви св. Йосафата, та о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ, адміністратор шкіл при церкві Непорочного Зачаття.

Протоархимандрит привітав випускників, і побажав їм великих успіхів, завершення мрій та Божого благословення. Верховний Архиєпископ Любомир сказав: „Мої найкращі побажання для всіх Вас, дорогі градуанти, успіхів і щастя на Ваших життєвих шляхах. Нехай милосердний Господь зішле на Вас своє благословення. Рівнож складаю подяку учительському складові за їх труд та посвяту. Хочу тут згадати св. пам'яті о. митрата С. Хребту, який був моїм вчителем хемії".

Після Святої Літургії відбулися градуаційні святкування. Прощальні промови виголосили Ніл Кол (Valedictorian) та Марта Гнатюк (Salutatorian). Вони підкреслили, що школа при церкві Непорочного Зачаття дала їм академічні знання, фундамент християнських та моральних засад, як рівнож відповідні знання у всіх ділянках українознавства.

О. Роберто Лукавий у своєму прощальному слові сказав: „Наші ґрадуанти залишають нашу школу – вони йдуть дорогою, яку собі вибрали, і вона заведе їх далеко від нас, але візьмуть зі собою знання, які придбали не без самовідданости, самовідречення і немалих зусиль у нашій школі. Наша школа є найкращою! Треба, щоб Ви йшли вибраною дорогою в житті, бо лише тоді будете мати успіхи та задоволення. Нехай милосердний Господь зішле на Вас своє благословення. Завжди пам'ятайте, що Ви є складовою частиною шкіл при церкві Непорочного Зачаття. Ми горді за Вас!".

Дипломи отримали: Джонатан Майкл Бенефіл, Ніл Віліям Кол, Джіна Марія Ґолебєвська, Марта Олена Гнатюк, Меган Ольга Горан, Роман Антон Лаба, Рене Лин Мілер, Ірина Нестеренко, Наталія Анна Ониськів, Степан Андрій Пакула, Андрій Роман Рудницький, Меліса Мішел Рудзікевич, Анастазія Шібанава, Доналд Ілляс Сміт, Адріяна Марія Стебенс, Джекелин Марія Суп, Оксана Валнюк, Марія Єлисавета Віталє.

Христина Юзич

Храмове свято у таборі

ЕМЛЕНТОН, Па. – 22 червня, „Табір всіх святих" Української Православної Церкви в США відзначив своє храмове свято, а також 25-ту річницю свого існування та духовного служіння молоді. До табору прибуло декілька автобусів та безліч авт, що привезли на свято сотні людей.

„Табір всіх святих", освячений 1978 року, розташований понад берегами ріки Алеґені, поміж мальовничими пагорбами Західньої Пенсильванії.

Літургію служили Митрополит Константин та Архиєпископ Антоній, у співслужінні духовенства Західньої Пенсильванії та деканів Пен-Огайо і Нью-Йорку. У своєму слові Митрополит Константин полинув думками у той день, 25 років тому, коли він освятив цю таборову оселю, говорив про важливий духовний і суспільний вплив, що таборування мало і має на учасників і вихователів таборів.

Богослуження оздобив своїм співом хор церкви свв. Петра і Павла з Янгставн, Огайо. Після Літургії присутніх розважала українська народна музика, а відживляли страви української кухні. Дорослі ділилися спогадами, висловлювали свої надії, а молоде покоління втішалося розвагами.

О третій годині пополудні офіційно відкрито перший табір цього сезону – Табір прицерковних шкіл. Пізніше відбудеться Конференція підлітків та табір „Мама і я – Тато і я", влаштовані відділом служби молоді при Консисторії.

Табір стає щороку кращим завдяки відданій праці його управителя Степана Шептика і добровольців, таких як Богдан Грищишин та Володимир Зебель, які присвятили таборові від самого початку багато часу і праці. Очевидно, що щедрі пожертви інших також спричинилися до успіху.

о. Даниїл

Добре дітям у таборі

Розпочали підготовку до Дня незалежности України

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 23 серпня українська громада міста відзначить дванадцяту річницю незалежности України концертовою програмою в Українському освітньо-культурному центрі, а 24 серпня на спортивній площі „Тризубівка" в Горшамі, Па., відбудеться Фестиваль молоді і забава при звуках оркестр „Карпати" і „Гармонія".

Програма відзначення свята в УОКЦ включатиме доповідь представника Фонду катедр українознавства при Гарвардському університеті; виступи солістів Лесі Грабової, Олега Чмира і Мирослава Скорика; танцювального ансамблю „Волошки"; чоловічого хору „Прометей", Оксани Голубовської, а програма на „Тризубівці" включатиме виступи соліста Юрія Мельничука, бандуриста Юліяна Китастого, танцювальних ансамблів „Волошки" і „Юність", сестер Лідії та Габрієли Орос, українського чоловічого хору баптистів. Спонзор: корпорація „Міст".

З нагоди свята перед будинком УОКЦ висітиме транспарант з відповідним написом. Перед початком імпрези в УОКЦ буде висвітлений фільм про відзначення минулої річниці незалежности України в Києві.

Додаткові інформації можна отримати телефоном (215) 633-1166, а на „Тризубівці" – (215)343-5412.

З нагоди Дня незалежности в Горожанському домі у Філядельфії відбудеться забава 22 серпня увечорі.

Методій Борецький

* * *

С. БАВНД-БРУК, Н. Дж. – Урочисте відзначення Дня незалежности України відбудеться в Домі української культури 24 серпня, о 4-ій год. по полудні. Комітет допомоги Україні Центрального Нью-Джерзі запросив на свято хор „Думка" з Нью-Йорку. Додаткові інформації можна дістати електронною поштою: mshulha@msn.com або телефоном: (908) 534-6683.

Михайло Шульга

Випускний вечір на Курсах українознавства

СЕЙНТ КЕТЕРИНС, Канада. – 24 травня відбувся тринадцятий матуральний вечір Курсів українознавства ім. Івана Котляревського. Під звуки оркестри „Соловей" до залі Українського Чорноморського дому під оплески 250 осіб батьків, учителів, священиків та українських громадян увійшли випусники Ярослав Леник, Оксана Леся Сташко, Маркіян Бабляк, Володимир Бабицький, Христинка Валєр, Олена Дяків, Христинка Колтун, Марта Анна Рос, Таня Федів, Стефанія Небесна і Маркіян Кобилянський-Снігур. Ведучі вечора, колишні матуранти з 1996 року, Богданна Дідух і Адріян Кобилянський-Снігур, привітали абітурієнтів, родичів, учителів, священиків, гостей і попросили пароха Української католицької церкви Свв. Кирила і Методія о. Богдана Чолія до молитви на відкриття. Після вечері виступив з вітальним словом і подякою голова батьківського матурального комітету Евген Снігур.

Головну доповідь виголосила довголітна активна громадська діячка Сейнт Кетеринсу, голова Крайової пластової ради Оля Ткачук, яку представив д-р Олег Валєр. Прощальне слово від випускників промовили Ярослав Леник (2000 рік), Марта Анна Рос (2001 рік) та Маркіян Кобилянський-Снігур (2002 рік).

Довголітній директор Курсів українознавства і директор державної школи мгр. Орест Гарас щиро привітав випускників, закликав їх бути добрими українцями. Дипломи вручили директор Орест Гарас разом з учителями Степаном Корнецьким, Ангеліною Семенюк, Лідією Леник та о. Богданом Чолієм. Випускники дістали в дарунок „Велику історію України" д-ра Ореста Субтельного і другий том „Української енциклопедії", подаровані Канадською фундацією українських студій у Торонто. Вчителі отримали мистецьки виконані писанки.

Ярослав Леник, Марта Анна Рос та Маркіян Кобилянський-Снігур одержали навчальну стипендію, яку їм вручив Орест Гарас від Читального клюбу при Суспільній службі українців Канади в Сейнт Кетеринсі. Окремим словом О. Гарас вшанував довголітнього учителя Степана Корнецького і зачитав вітання від школи, де С. Корнецький працював учителем протягом сорока років.

Степан Корнецький висловив щиру подяку директорові, священикам, вчителям, випускникам, їхнім батькам та українській громаді. На сцені були преставлені вісім табльо колишніх випускників, яке мистецьки виконав директор Орест Гарас і давніший випускник Михайло Сьолковський.

Офіційну частину закінчив молитвою настоятель Української православної церкви Св. Юрія о. Михаїл Озимко. Під мелодійні звуки оркестри „Соловей" гості танцювали до пізної ночі.

Степан Корнецький

Випускники (сидять зліва) Марта Анна Рос, Олена Дяків, Христинка Валєр, Стефанія Небесна, Таня Федів; (стоять зліва) Оксана Леся Сташко, Ярослав Леник, Володимир Бабицький, Маркіян Бабляк, Маркіян Кобилянський-Снігур, Христинка Колтун.

У Філядельфії тепло вітали Рому Прийму-Богачевську

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 8 червня в Українському Освітньо-Культурному Центрі відбувся вечір на привітання і пошану балерини і відомого хореографа, керівника танцювального ансамблю „Сизокрилі", організатора і керівника танцювальних таборів молоді на оселях „Верховина" і „Союзівка" Роми Прийми-Богачевської, яка відтепер проживатиме в околиці Філядельфії. Вечір відкрив президент УОКЦентру Борис Захарчук. Квіти Ромі Приймі-Богачевській вручила Лада Пастушок. Школа українських танців „Волошки" виконала два танці (керівник школи – Ніна Прибольська). Величний концерт Міжнародного театру балету під проводом Володимира Шумейкина та балетмайстра Олександра Бойцева зачарував глядачів і гостю вечора.

Перед концертом Людмила Чайківська виголосила слово про життя і творчу працю Роми Прийми-Богачевської.

Рома Прийма-Богачевська народилася у древньому Перемишлі, виховувалася у Львові, де почалася її мистецька кар'єра. Її зростанню сприяла родинна атмосфера подружжя Приймів. Батько Остап був одним з передових лікарів того часу, мама – відома камерна співачка та піаністка. Вони дали їй основу, насичену мистецьким духом.

П'ятилітньою дівчинкою вона прийшла до балетної школи при Львівському театрі, де під керівництвом передових майстрів танцю Віґілеєвої, Третубова та Клавдії Осикам, вивчала клясичну балетну техніку, а дванадцятилітньою стала наймолодшою солісткою в балеті.

Воєнні події змусили Рому покинути рідний край. У Відні вступила до танцювального відділу Музичної академії і з відзначенням закінчила студії. Професійною танцівницею Рома продовжила науку в Америці у таких майстрів хореографії, як Марта Ґреґем, Доріс Гомфрі, Хозе Лимон і інші. Рома не тільки відтворює, але й теж творить танці сама. Її талант знаходить вияв у драматично-театральному танці. Вона творить власні танцювальні образи, з якими виступає в Західній Европі, багато працює над стилізацією українських танців, присвячує багато уваги стилізації українського одягу. Рома Прийма-Богачевська – перша українська танцюристка, яка виступала у мистецьких центрах культурного світу – Нью-Йорку, Парижі, Мюнхені, Відні, Женеві, Лондоні, Торонто, Атенах. Публіка зустрічала артистку з ентузіязмом, критики підкреслювали високу клясу її майстерности.

В 1999 році на конвенції СУА в Чикаґо вона одержала звання почесної членки СУА. В приватному житті – дружина, мама і щаслива бабуня.

По концерті букетами квітів вітали гостю вечора ансамбль „Волошки", школа „Волошок" та Міжнародний театр балету, а також її теперішні і колишні учні.

Орися Гевка

Зліва: Ніна Прибольська, Володимир Шумейкин, Рома Прийма-Богачевська, Тарас Левицький

Засновано сестрицтво „Жіночий час"

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – 29 червня в українській католицькій церкві Входу в храм Пресвятої Богородиці закарбувалося як день заснування сестрицтва (жіночого клюбу) „Жіночий час". Перші сходини відбулися у резиденції отця-пароха д-ра Северина Ковалишина. Усіх сестриць було 19. Сходини розпочалися з розповідей про життя кожної сестриці, потім було обговорено напрямки діяльності – допомогу хворим, немічним, вдівцям і вдовицям, налагодження взаємин із старечими домами і лікарнями, показові виступи для їх мешканців, встановлення дня прибирання церкви. Основана відмінність сестрицтва від інших українських організацій є та, що вono допомагатиме людям і сім'ям, котрі приїхали на Фльориду на постійне проживання.

Найбільші проєкти – створення бібліотеки, організація виставок дітей з України, заснування і святкування „Дня України". Сестрицтво поповнили молоді матері неукраїнського походження, а також жінки з різних ділянок суспільного і наукового життя.

Галина Ковалишин

УКРАЇНА І СВІТ

Урочистості на Козацьких могилах

БЕРЕСТЕЧКО. – 27 червня на Козацьких могилах, на місці Берестецької битви, відбулось вшанування пам'яті полеглих.

Козацькі могили – найбільший Національний пантеон України. Після Берестецької битви 1651 року українського війська під керівництвом гетьмана Богдана Хмельницького, в якій загинуло 30 тисяч козаків, минуло два з половиною століття – достатньо часу, щоб перепоховати їх тлінні останки за християнським звичаєм в гробниці Свято-Георгіївського храму в Пляшевій. Але наше безпам'ятство вимірювалось не байдужістю українців Волині, а в першу чергу – чужинською окупацією цієї землі. І лише 1908 року про полеглих козаків на полі бою під Берестечком згадали та хресними ходами і пишними церковними Богослужбами пом'янули. Але робила це московська церква, щоб привласнити козацьку славу для Московської імперії зла і в її імперських цілях. Як правило, походи до Козацьких могил, всі церковні та загальні урочистості відбувались в дев'яту п'ятницю після свята Воскресіння Христового. Ця традиція припинилася за комуністичної влади.

В дев'яту п'ятницю 1989 року з ініціятиви тодішнього голови Народного Руху України Рівненської области Василя Червонія відновлено вшанування полеглих козацьких лицарів в Пляшевій. Відтоді кожного року на могилах під Берестечком відбуваються урочисті Літургії в Свято-Георгіївському храмі-гробниці полеглих лицарів свободи, а також, загальні Панахиди за участю ієрархів, духовенства і вірних. Найбільшу кількість прочан записала наша історія 1991 році, коли до святині прийшло близько півмільйона осіб. Святу Літургію в храмі св. Георгія очолив Владика Даниїл, Архиєпископ Рівненський і Острозький УПЦ КП. Йому співслужило більше 40 єпархіяльних священиків. На урочистій Службі були присутні народні депутати Василь Червоній, Юрій Шарко, багато інтелігенції, молоді з різних куточків Рівненської, Волинської, Тернопільської, Львівської областей. З проповіддю до прочан звернувся Владика Даниїл, який наголосив на невмирущости українського духу. Народний депутат Василь Червоній нагадав прочанам про святість цього місця, значення його для відновлення національної духовності. До вшанування пам'яті про полеглих козаків, воїнів УПА, жертв голодомору 1933 і 1947 років закликає лучанин Богдан Самохваленко.

Довго не розходились того дня люди з Козацьких могил, оглядали пам'ятні місця Берестецької битви.

Володимир Рожко

Хрест-пам'ятник св. Георгія на Козацьких могилах

Промовляє Владика Даниїл (праворуч)

Володимир Війтишин – новий єпископ УГКЦ

КОЛОМИЯ. – 13 травня 2003 року у Ватикані було повідомлено, що Святіший Отець Іван Павло II ухвалив рішення Синоду Єпископів УГКЦ про призначення о. Володимира Війтишина, декана, тлумача та економа Коломийсько-Чернівецької епархії, Єпископом-коад'ютором помічником цієї епархії. 14 липня відбувся чин найменування, а наступного дня – хіротонія. 15 липня у Коломиї в храмі Св. Архангела Михаїла, відбулася єпископська хіротонія Владики Володимира Війтишина, яку здійснив Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар, у співслужінні з Владиками Павлом Василиком, Єпархом Коломийсько-Чернівецьким та Софроном Мудрим, Єпархом Івано-Франківським.

У проповіді Владика Любомир говорив про місію і завдання єпископа не тільки, як душпастиря, а й як громадянина. „Хіротонія єпископа, - сказав у своєму вітальному слові Апостольський нунцій в Україні Владика Микола Етерович, – є знаком динамізму Церкви. Українська Греко-Католицька Церква вийшла з довгого періоду переслідувань з новими силами і тепер намагається знайти відповідну структуру і, головне, духовний та душпастирський динамізм для органічного здійснення невідкладного й вимогливого завдання нової євангелізації".

о. Ігор Яців

У Швайцарії – про становище України

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Швайцарський щоденник „Ноє Цюріхер Цайтунг" 24 червня помістив сторінку політичної аналізи сьогоднішнього становища в Україні у зв'язку із підготовкою до виборів у наступному році. Автор статті (під псевдонімом) ставить під знак запитання, чи опозиція до Л. Кучми погодиться на одного кандидата і чи теперішній президент має намір піти зі свого посту? Автор статті вважає, що популярність Л. Кучми дуже низька, прихильника Президента тепер навіть важко знайти. Скандал зі записами службових розмов Л. Кучми, що його здійснив М. Мельниченко і виїз на Захід, значно погіршив репутацію Л. Кучми. Швайцарський журналіст вважає, що Л. Кучма перебуває в повній ізоляції від Заходу, викликаній нечистими грошовими діями зокрема т. зв. „відмиванням брудних грошей", що має місце в Україні. Він розглядає кандидатів, які могли б прийти на місце Л. Кучми, якщо він не спроможеться кандидувати ще раз, серед яких – В. Ющенко, Ю. Тимошенко і В. Янукович, який набирає сили.

Стаття вказує, що автор добре знає усі політичні нюанси українського життя.

О. К.

Відкрито пам'ятник повстанцям

КРЕМЕНЕЦЬ, Тернопільської обл. – У перший день свята Трійці до колишнього повстанського табору „Хрона" зібралося кілька сотень людей для того, щоб вшанувати пам'ять борців за волю України. Серед них прибули молоді ОУНівці зі своїм наставником Павлом Дорожинським з Києва.

Десять років тому тут, на Стіжецькій землі, був встановлений пам'ятний хрест. Ідея побудови пам'ятника виникла в Українській стрілецькій громаді (Андрій Славич, Канада), а промотором був Василь Михальчук (Франція). За два роки важкої праці у лісі постав 3,5-метровий пам'ятник у формі тризуба, увінчаний Петлюрівським хрестом.

На святі голова Крем'янецької районної ОУН Василь Олійник розповів про ролю ОУН, її похідних груп у створенні підпільного руху опору у 40-их роках. Право відкрити пам'ятник повстанцям було надано учасникам руху опору Михайлові Медведському, Вікторові Юрченкові, Анатолію Грицаюку. До монумента лягли китиці квітів. Обряд освячення виконав настоятель храму села Стіжок о. Ігор (УАПЦ).

Відтак відбувся концерт патріотичної пісні. Співали у супроводі бандур О. Вальчук та Н. Валецька, дочки стрільця „Цвяха" – А. Грицаюка. З нагоди відкриття пам'ятника прийшли вітальні телеграми з Франції, Англії, Канади, ряду міст України.

До побудови пам'ятника повстанцям долучились колективи Кременецького лісового підприємства, Волинського лісництва, Кременецького лісового технікуму, Кременецької „Просвіти", Кременецької ветеранської організації, церковної громади с. Стіжок, а також Валерій Тимошенко, Павло Дорожинський, о. Ігор, ветерани Михайло Медведський, Анатолій Грицаюк, Віктор Юрченко, Марія Паламар.

В. Олійниченко

Будинок з химерами буде садибою Президента

За рішенням Президента України передано історичний Будинок з химерами у центрі Києва під офіційну садибу Президента. 15 липня з фасаду цієї будівлі зняли риштування після реставрації. Повне відновлення будинку завершиться в листопаді. У дворі будинку плянується облаштувати штучне озеро, побудувати кілька фонтанів, а також створити альпійський сад. „Будинок з химерами" побудований у 1903 році за проєктом відомого київського архітектора Владислава Городецького і є пам'ятником архітектури і монументального мистецтва. В часи В. Городецького частина помешкань у ньому здавалася в оренду, у радянські часи у ньому була розміщена лікарня для комуністичної еліти. Над реставрацією будинку працюють понад 500 фахівців.

Фото УНІАН

Миротворчі військові навчання біля Львова

Від 14 до 22 липня на Яворівському полігоні недалеко від Львова відбулися щорічні багатонаціональні командно-штабні миротворчі навчання „Щит миру - 2003", в яких взяли участь близько 1000 військових з 23 країн – членів і партнерів НАТО. На фото: рядова армії США Марта Петренко і вояк з України – учасники навчань. *Фото УНІАН*

ФДДЧ і УПЦ в США допомагають школі-інтернату

ШОРТ-ГИЛС, Н. Дж. – 27 червня Міністерство суспільної служби України надало грамоту Тетяні Валько, директорові інтернату для дітей-калік у Знам'янці Кіровоградської області, за взірцеву відданість у розвитку умов життя дітей. Тетяна Валько ще в 1999 році, з допомогою народного депутата Володимира Яворівського звернулася до Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ), щоб поліпшити умови життя покинутих дітей, які родилися з фізичними вадами. З фінансовою підтримкою Української Православної Церкви в США, Фонд відгукнувся на важку ситуацію в Знам'янці, і доставив вантаж з дитячим одягом, пральну машину, миючі засоби та інші необхідні матеріяли.

Під час останньої візити до сиротинця в травні Ліса Мілянич, представник Фонду ДДЧ і директор гуманітарних вантажів, зауважила зміни на краще, які впровадила Т. Валько. Кожна кімната була виповнена повчальними забавками, кольоровими сідалками та складанками, які допомагають дітям у розумовому і фізичному розвитку. Одна кімната, переоблена на шкільну клясу, була прикрашена малюнками дітей.

Діти в сиротинці сміялися, насолоджувалися забавками, тішилися увагою, яку отримували. Багатьом з них допоміг реабілітаційний центр, заснований Тетяною Валько. Олекса Вальчак, руки якого були ушкоджені від народження, тепер ходив за Лісою Мілянич, тримаючи торбинку з тістечками. Медсестри розповіли, що відтоді як хлопчик відновив контролю над своїми м'язами, вони рідко бачать його без чогось в руках.

Вікторія Копиченко, яка не могла раніше стояти, тепер може сама ходити без підтримки вихователів. Кімната реабілітації перетворена на місце гри і забави, де діти можуть зміцнити невироблені м'язи.

Працівники ФДДЧ д-р Зенон і Надія Матківські, віцепрезидент Валерія Бурачинська були вперше запрошені до сиротинця у 1999 році під час відвідин Кіровоградської області. Вони були дуже стурбовані станом, в якому знаходився сиротинець. Після повернення до США, делеґація переконала управу Фонду поширити свою діяльність, щоб допомогти тим дітям. Перша допомога була доставлена у січні 2000 року, коли діти з Лендмарк-академії в Риджфілд, Кон., зібрали великий вантаж різдвяних забавок, взуття і одягу для сиріт в Знам'янці та Снятині. Ця кампанія під проводом Лесі Палилик, діти якої ходили до академії, наповнила дві вантажівки гуманітарною допомогою. Фонд переправив цей вантаж до сиротинців в Україні і отримав листи-подяку від директора Тетяни Валько.

Від тоді ФДДЧ зі щедрою допомогою Української Православної Церкви в США доставив велику кількість допомоги. Аніта Монтіф, що проживає в Денбурі, Кон., коли довідалася про цю кампанію, закупила зимові куртки для всіх дітей і підлітків в Знам'янці, пожертвувала тисячу долярів на перевіз вантажу. Фонд придбав машину до прання, простирала, рушники, візки для немічних, апарати для реабілітації та ін. Цього року представники Фонду в Києві організували різдвяну програму для дітей у сиротинці в Знам'янці, запросивши театральну групу з Кіровограду.

Найважливіша ціль Тетяни Валько – забезпечити сиротинець свіжою водою, встановити нову ситему огрівання, опалення з термостатами в дитячих спальнях. Через старання Владики Антонія Українська Православна Церква пожертвувала фонди на пошук джерела і випробування в ньому води. Т. Валько мріє про площу з іграшками для дітей, професійний одяг для медсестер, збільшення людей для освітньої праці з дітьми. В серпні Українська Православна Церква посилає місіонерів до Знам'янки для допомоги в дитячому будинку.

Щоб допомогти сиротинцеві у Знам'янці та іншим шпиталям і педіятричним установам, які спонзорує Фонд в Україні, можна переслати пожертви, звільнені від податків до CCRF (Children of Chornobyl Relief Fund) на адресу: 272 Old Short Hills Road, Short Hills, N J 07078, або Ukrainian Orthodox Church – Orphanage Project, 8 Hageman Road, Flemington, NJ 08822.

За дальшими інформаціями можна подзвонити на телефон (973) 376-5140 чи (732) 356-0090.

Олесь Кузьма

Школи в Україні дістануть „Українське слово"

ПАРСИПАНІ, Н. Дж.. – Проф. Василь Яременко, упорядник чотиритомного видання „Українське слово" та Дмитро Якунін, директор видавництва „Аконіт", подали до загального відома, що це видання визнано одним із кращих посібників для шкіл та вищих навчальних закладів і його замовило Міністерство освіти та науки України у кількості 30,000 комплектів.

Організатори видання надіються, що подібне замовлення надійде також на хрестоматію „Золоте слово" на 2004 рік.

Як відомо, обидва ці проєкти реалізовано на кошти ККДУ, що постійно веде збірку грошей в США для таких цілей.

Д. Якунін також інформує, що проф. В. Яременко і письменник В. Шевчук укладають чотиритомну хрестоматію літератури Ренесансу і Бароко (XV-XVIII століття) під назвою „Слово многоцінне".

Розуміється, і це видання буде можливе тільки за фінансової допомоги Координаційного комітету допомоги Україні, що успішно виконує свої завдання під головуванням Володимира Воловодюка.

О.К.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Талановитий український хормайстер

До 20-річчя від дня смерти Дмитра Котка

Дмитро Котко

Дмитро Котко народився 1892 року в Таврії. Батьки його, хлібороби, записали хлопця в Ордонську духовно-місіонерську семінарію, де Дмитро закінчив диригентський факультет. Коли українська молодь масово включилася в ряди визвольних змагань, серед добровольців Української Національної армії був і Дмитро Котко. Після військового вишколу він одержав звання сотника і брав участь в боях проти російсько-більшовицьких агресорів, а у вільний час збирав здатних до співу вояків. Опісля Дмитро опинився в польських таборах полонених, і коли йому вдалося вийти на волю, присвятив себе популяризації української пісні.

Нелегкими були перші кроки хору в містечку Стрілкове біля Познаня. Майбутні хористи були виснажені в польських таборах, але їх єднала любов до України. До хору приєдналися колишні студенти музичних шкіл з центральної частини України – брати Микола і Олександер Самойловичі, Ігор Білявський, Олекса Овчаренко, Павло Воскресенський, Григорій Нестеренко, Ваніямін Чайковський, Василь Андрієвський та інші. На адміністратора хору обрано Олександра Тимченка, а диригентуру очолив Дмитро Котко. Першу назву хор мав „Український наддніпрянський хор", а згодом – „Хор Котка", „Львівська трембіта".

Польський уряд утруднював діяльність, але наполеглива праця зміцнювала славу хору і приносила йому успіхи. Програма кожного концерту була побудована з мистецьким смаком, випрацювана мозольними пробами. Крім пісень славних українських композиторів, у репертуарі були народні, жартівливі, любовні, клясичні і патріотичні пісні, багато з яких аранжовані Д. Котком. Сам Д. Котко був вродливий, високий ростом, стрункий, з милою усмішкою, виважений у своїх рухах і поведінці.

Поляки по-різному зустрічали українських співаків, деколи намагалися шкодити їм, зривали афіші концерту, відраджували брати участь в них, в пресі зустрічалися ущепливо злосливі зауваги через заздрість і неповагу. Однак Д. Коткові вдалося одержати від Міністерства внутрішніх справ Польщі ліцензію, в якій дозволялося хорові концертувати на території усієї Польщі.

Хор вирушив на землі Східньої Галичини, до своїх братів по крові. Він виступив у листопаді 1924 року в Перемишлі. На концерт прибула нечисленна громада українців. На другому концерті заля була вже переповнена, серед присутніх були піяністка О. Ціпановська, художниця О. Кульчицька, композитори С. Людкевич (приїхав зі Львова), Б. Вахнянин, голова Народного дому адвокат Т. Кормош, українські педагоги і численні глядачі. Після знаменитого виступу з палкою промовою подяки виступив Т. Кормош, присутні обдарували виконавців рясними оплесками і букетами квітів.

У 1925 році хор Д. Котка був запрошений до Кракова, де, доповнений жіночими голосами, дав успішний концерт. В залі Старого театру у Кракові відбулася зустріч з польським хором „Ехо", диригентом якого був професор Краківської консерваторії Валік-Валєвський. Він дав високу оцінку Д. Коткові і його колективові.

На краківських концертах були присутні всі українські студенти на чолі з проф. Б. Лепким. В 1925 році хор виступав у Варшаві, де осягнув велику популярність. Під кінець 1926 року хор був реорганізований і прийняв назву „Український національний хор під проводом Д. Котка".

На переломі 30-их років не було в Західній Україні міста і більших місцевостей, де б не виступав заслужений хор Д. Котка. Виступаючи черговий раз в 1937 році у Перемишлі, під назвою "Гуцульський хор", дав у своєму репертуарі перевагу гуцульській пісні. Хор виїжджав до Чехії, Німечини, Франції і Австрії.

Дмитро Котко замешкав у Львові, але після окупації більшовицькою владою цієї частини України його іскри творчого таланту почали завмирати.

У віці 90 років, в 1983 році, він помер. Поховали його на Личаківському цвинтарі у Львові, поруч покійної Теклі Білявської-Котко, засновниці львівського академічного хору "Трембіта". На спільному надгробному пам'ятнику видніють два барельєфи з бронзи.

Ярослав Стех

Козацькому роду нема переводу

Нащадок славного роду Кричевських, мисткиня Катерина Кричевська-Росандич 30 вересня 2002 року нагороджена званням Почесного професора Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Про це повідомив журнал „Культура і життя" 15 січня 2003 р.

Талановитий рід Кричевських дав Україні багатьох визначних мистців. Василь Григорович, дід Катерини Росандич, прославився як архітект, художник і графік, творчість якого базувалася на традиціях українського народного мистецтва. Він впровадив український стиль в архітектуру, виигравши конкурс на побудову Будинку земства в Полтаві (1900 р.), будував Народний дім в Лохвиці на Полтавщині і Музей-заповідник в Каневі (1931–34 рр. Василь Кричевський і його брат Федір були засновниками Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, де викладали довгі роки. Василь Кричевський виявив себе також як графік, ілюструючи книжки в українському народному стилі. В кіно співпрацював з О. Довженком. Він є автором малого тризуба (з віночком) і гривні в період УНР.

В цьому році сповняється 125 років з дня народження Василя Кричевського. Йому була присвячена стаття Заслуженого діяча мистецтва України Ніни Саєнко „Талант потужний, багатогранний" („Українська академія мистецтва", вип. 4., 1997). Під час війни Василь Кричевський з родиною опинився на заході і емігрував до Венесуелі, де і помер 1952 року. Його тлінні останки перевіз Митрополит Мстислав (майбутній Патріярх) до Бавнд-Бруку, де він і його дружина спочивають. А Федір лишився, працював далі і прославився в Україні.

Сини Василя Кричевського з першого подружжя: Микола (в Парижі) і Василь (в Америці), кожний в своєму стилі також добилися великого успіху – як художники, так як і онука Катерина Кричевська-Росандич, яка з 1949 року проживає в Каліфорнії. У вирі війни вона сімнадцятирічною виїхала з Києва, де вчилася в Художній школі, потім продовжувала студії в Чехії, Німеччині. Катерина Росандич мала близько 50-ти персональних виставок своїх творів в Америці і дві в Україні (1993 і 1995 рр.).

Відомий американський мистецтвознавець Віліям Торфі писав про твори художниці: „Побачивши картини Катерини Росандич уперше, я був вражений не лише їхньою особливою технічною досконалістю, а й їхньою здатністю викликати ефект присутности... К. Росандич вносить до жанру пейзажу свіжий та енергійний струмінь... Я ціную її твори дуже високо".

Твори Катерини Кричевської-Росандич удостоєні багатьох різних відзнак і представлені у таких престижних музеях, як Національний Фонд образотворчого мистецтва у Вашінґтоні, Український музей в Клівленді (США), Українсько-канадський музей-архів Едмонтону (Канада), Національний художній музей України, Музей історії міста Києва, Національний заповідник-музей Т. Шевченка у Каневі та інших, а також у чисельних приватних колекціях шанувальників прекрасного різних країн. Ім'я художниці є у спеціяльних виданнях зарубіжних, так і вітчизняних, повідомляє „Культура і життя" (січень, 2003 р.).

Катерина Кричевська-Росандич широкознана і активна в українському середовищі Америки, як великий меценат, вона постійно підтримує своїми картинами Акцію допомоги сиротам і знедоленим нашим землякам в Україні, жертвуючи свої мистецькі твори і твори своїх славних родичів Об'єднанню православних сестрицтв в США і Фонду допомоги Україні при Сестрицтві св. Ольги, УПЦ, св. Андрія Первозваного в Метрополії Вашінґтону. Вона також допомагає юним майбутнім художникам в Миколаєві і селі Нове Місто на Вінничині, висилаючи олівці, фарби, папір.

Сьогодні спадщина славного роду Кричевських повертається в Україну двома руслами. Як тільки постала незалежна Українська держава, онука з першого подружжя Василя Григоровича – художниця Катерина Кричевська-Росандич передала величезну колекцію робіт свого геніяльного діда, дядька (Миколи Кричевського), батька (Василя Васильовича) та своїх власних робіт музеям України в Києві, Полтаві, Каневі і останньо – в Художній музей ім. В. Верещагіна в Миколаєві. Там скрізь відбулися урочисті презентації цих творів.

А цієї весни донька і онука Василя Гр. Кричевського з другого подружжя, які проживають у Венесуелі – Галина Кричевська де Лінде і Оксана Лінде де Очоа подарували музеям України ще близько 300 робіт свого славетного батька і діда – багатогранного майстра Василя Григоровича Кричевського. Серед цих творів є акварелі, олія, ескізи, замальовки, графіка, орнаменти, зразки книжкових обкладинок, а також деякі предмети із родинного архіву.

Перед поверненням творів Кричевських в Україну, в обох випадках, відбулися урочисті виставки їх в Посольстві України, у Вашінґтоні. Ніколи не поривала славетна родина Кричевських своїх духовних зв'язків і коріння з Україною.

Оля Матула

Катерина Кричевська-Росандич, „Гайдельберґ", 1969 р.

НОВІ ВИДАННЯ

„Моя техніка різьби і точіння"

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У цій книжці український різьбар зі США Михайло Коргун ділиться власним досвідом різьблення на дереві, точіння тарілок, ваз, глечиків, виготовлення дерев'яних скульптур малої форми, інкрустування виробів тощо. Кращі твори цього майстра впродовж багатьох років експонуються на виставках у країнах Европи та Америки, а після 1991 року – й в Україні. Автор адресує свою розповідь учням і студентам художньо-промислових навчальних закладів України.

Книжку, котра коштує 8 дол. включно з пересилкою можна набути в автора за адресою: Michael Korhun, 147 Sherman Ave., Troy, NY 12180. Тел. (518) 273-6386

Книжки Василя Лопати

„Надії та розчарування, або метаморфози гривні" Ця книга – цікава і схвильована розповідь про тернистий шлях створення української гривні в кінці XX сторіччя. Автор розповідає про свою участь у цій державотворчій акції, про свої надії, творчі здобутки і втрачені сподівання, про метаморфози гривні. Видавництво „Дніпро", Київ 2000 рік.

„Десь на дні мого серця", автобіографічна повість. Перший художній твір відомого графіка і живописця. Це – глибока емоційна та щира сповідь душі й серця. Читач побачить, як на лоні розкішної природи Чернігівщини народився і виріс його самобутній талант. Видавництво „Дніпро", Київ 2001 рік. Адреси в Києві та США де можна замовити книжки: Vasyl Lopata, 1800 22 Ave., Apt. 103, San Francisco, CA 94122 Тел. (510) 547-5108. В Україні: Василь Лопата, вул. Малиновського, 27/23, кв. 128, Київ Ukraine 04210 Тел: (380) (44) 419-3033, майстерня: 411-7228.

Надіслано до бібліотеки „Свободи"

Стенлі Кюніц. *„Творець відображень"*, вибрані поезії. Впорядкував і переклав Богдан Бойчук, співперекладачі: Вольфрам Бурґардт (В.Б.), Вадим Лесич (В.Л.), Юрій Тарнавський (Ю.Т.) Поезія С. Кюніца, поета-лавреата Америки, простягається від мітологічно-інтелектуальних сфер до мітологізованого буття сучасної людини і природи. Видавництво „Факт" Міжкультурні Комунікації Київ-Нью-Йорк, 2003 рік.

Іван Коломиєць. *„Голодомор. Спогади однієї родини"*. Ілюстрована розповідь про страждання селян на Полтавщини в роки комуністичного режиму. Видавництво „Рік". Полтава. 2002 р. Видання обласної „Просвіти".

НА ДОЗВІЛЛІ

ПОДОРОЖІ

Є на Дніпрі острів Махартет

Якщо стати обличчям до Дніпра-Славути з двору мого невеличкого заміського будиночку, то нижче за течією, на відстані 3-4 кілометрів, лежить острів Малий Махартет, трохи нижче – Великий Махартет. Від Дніпропетровська це близько 35 кілометрів. Не така й велика відстань, але присутности людини тут не відчувається. Пустка...

Острови мають тюркську назву з тих часів, коли у цих місцях славні запорожці боронили країну від татар і турок. За часів Дмитра Яворницького тут шуміли дніпрові пороги. Тепер вони далеко під водою. Глибина Дніпра навколо Малого і Великого Махартетів сягає 10-15 метрів, і сьогодні тут водяться лящі розміром у добрі селянські ночви.

Недільного ранку я разом з приятелем Тольком, котрий мешкає у селі Майорці, рушили на надувному човні до Малого Махартета. Дещо захекалися, зносячи з високої дніпрової кручі важкенький човен. Була 8-ма ранку, і вода ще зберігала спокій нічного сну. Гарно було слухати дрібну мелодію важких річкових крапель, що спадали з маленьких весел нашого човника, котрий для стороннього спостерігача досить швидко став лише цяточкою на широчині Славутича.

Навкруги було тихо, лагідно. Нас оточувало диво, котре слід цінувати щодня й щомиті. Ми вже далеченько відплили від берега. Але наша мета – острів Малий Махартет – усе ще мала тільки обриси берегової лінії і зеленої гущавини.

Очікування чогось світлого й доброго – це щастя. Я це відчув на середині Дніпра.

– Так, Хвідель, це є життя! І чи буває краще?! – озвався Только.

Хмільні від однодумства та довкілля, ми почали співати. Нам не було кого соромитися. Лише чайки, котрі зрідка пролітали біля човника, могли присоромити нас за бездарність.

Поки ми співали, Дніпро остаточно прокинувся від сну. Почав здійматися відчутний вітерець. На щастя, він був попутнім. І я вже мав змогу, відклавши весла, перепочити. Ще через півтори години свіжий бриз допоміг нам дістатися Малого Махартета. У ці хвилини, немовби з волі чаклуна, стишився і вітер. Але, напевно, ми просто заплили зі захищеного від неспокою боку. Я уявив себе середньовічним мореплавцем, котрий за довгі роки подорожі грізним та незвіданим океаном нарешті досяг мети своєї подорожі. Від цих мрій мене відірвав голос Толька:

– А ти знаєш, що колись ми тут телят пасли?

Мені стало прикро за таку банальність. Який ще океан та морські пригоди? Тут телят пасли. Але як могли дістатися сюди телята? Може, їх перевозили на човнах?

– Ні, – пояснив мені Только, – треба лише найвідважніше теля прив'язати до човна і поплисти. А решта пливе – лише вуха стирчать. Та це років двадцять тому було. Вже давно телят стільки немає.

Ми стояли на пустельній землі, де не орали, не сіяли, не будували. Лише пасли телят. Буяло ще, мабуть, скитських часів різнотрав'я. Але тиша була лише на перший погляд. Острів жив своїм життям. Десь в гущавині рогози кричав якийсь птах. В траві шаруділи ящірки, вуж ламкою стрічкою збіг з нагрітого каменя в прохолоду води. Час від часу на мілині скидалася риба. Я навмисне не взяв з собою годинника, аби якнайдалі відкинути на цьому острові звичне та буденне. Ми ловили рибу, лежали горілиць на прадавній землі, їли привезене Тольком сало, запиваючи його узваром з щедрих у цьому році вишень. І на серці у нас було напрочуд легко та спокійно. Заради цього я б згодився плисти значно далі.

Та не все ж буває добре. Небо почало бусурманитися низькими хмарами, пориви вітру ставали більш рвучкими та частими. Треба було рушати, аби не створити собі зайвого клопоту. Ми зрозуміли, що навпростець, як ми пливли сюди, нам тепер не догребти, тому рушили спочатку до правого дніпрового берега. Вітер і течія намагалися зносити нас далі від мети. Але за годину ми наблизилися до суходолу. Можна було взяти човна на руки та піти додому берегом. Однак у затишку хвиля була набагато меншою та й відчувалося, що щедрий літній дощ з грозою таки обминув нас. Зворотня подорож тривала дві з половиною години. Човен здавався набагато важчим, коли ми несли його з Тольком на круту дніпрову кручу. Але я відчував, що сьогоднішній день був одним з найкращих у моєму житті!

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровськ

ФІЛАТЕЛІЯ

Українці на пам'ятнику „Тисячоліття Росії"

У великій статті „Український внесок в історію імперії, як це відображено в пам'ятнику „Тисячоліття Росії", вміщеній в журналі („Філателія України", ч. 3, 2003 р.) Борис Царгородський з Одеси розповідає про спроби відомих діячів XIX століття розмістити зображення великих українців на пам'ятнику, який за проєктом Михайла Микешина та Івана Шредера споруджувався 1862 року в Новгороді. На пам'ятнику вміщувалися численні скульптурні групи історичних осіб, тому автори плянували відворити серед них Т. Шевченка, М. Гоголя, Богдана Хмельницького, Василя-Костянтина Острозького, Петра Могилу, Дмитра Бортнянського, ряду інших. Усі вони, крім Шевченка, є на пам'ятнику, а Кобзаря цар Олександер II викреслив. І не тільки його, а й росіян – художника І. Іванова, поета О. Кольцова, адмірала Ф. Ушакова, актора І. Дмитревського.

Українське видавництво „Марка України" випустило кишенькові календарики, на яких відтворено кращі поштові марки України. Подаємо два з них в газеті.

Мовні забави від Святослави

Перебуваючи в США, маю велику приємність познайомитися з молодими українськими родинами, спілкуватися рідною мовою з дітками, які виростають у них. За те, що у цій гомінкій, різноликій країні в устах молоді звучить українська мова, слід передусім дякувати батькам і, звичайно, бабусям. Вивчення мови, як правило, поєднується із пізнанням історії народу, його звичаїв, вірш, ідеалів, з плеканням любові до родини, до України. Великою підмогою у вихованні є поетичне слово. У своїй вчительській праці я щоразу переконуюся у цьому. Кілька своїх поезій присвячую моїм юним друзям.

Святослава Ґой-Стром,
Глен-Спей, Н. Й.

Ганнуся Петрівська і Маруся Шабловська з Ґлен Спею

Літо

Веселиться дітвора,
бо купатися пора
Сонце гріє, цвітуть квіти –
вже прийшло ласкаве літо!

Дні тижня

У вечірню годину
Дід казав малій Христині:
– Ти уважно вивчай мову –
слухай серцем кожне слово.
Ще у Київській Русі
Понеділком звали всі
Перший по неділі день.
Він поважним був початком
всіх шістьох робочих днів.
Другим – вторив його браток
– відставати теж не смів.
За вівторком йшла третинка
– золотая середа.
День четвертий – є четвер,
П'ятниця, виходить, – п'ята?!
У суботу – знов робота:
куховар і прибирай...
А в неділю – день святковий
– зранку в Церкву поспішай.
Потім – їж, співай, читай,
Веселись, відпочивай – все,
що хочеш, – вибирай...
По неділі – понеділок –
Все спочатку починай!

Татко

Плакало, журилось
мале оленятко:
у густому лісі загубило татка...
Ходить, виглядає, тупцює ногами,
– так страшно самому
поміж деревами.
Я ж не загублюся у зеленім гаї,
бо мене мій татко
за ручку тримає.
А якби вже сталось,
все в житті буває,
То піду у той бік,
де скрипочка грає.
Татусева пісня понад гаєм лине
про червону руту і про Україну.

Матусю, бабусю і тету Оксану
Я привітаю у гарний день мами.
Вони – найдорожча моя родина,
Вони – моя радість, моя Україна.

Рідна мова

Наша мова є чудова,
Милозвучна, чорнобрива,
Калинова, серпанкова,
Барвінкова, Ластівкова,
Сонцесяйна, веселкова,
Найтепліша, бо ласкава –
Золотава й величава!
– Якщо ти це усниш,
то на крилах полетиш.

А я дівчинка Ганнуся,
Я люблю свою матусю.
Потрошечки підростаю,
Рідну мову вже вивчаю.
І хоч я – мала дитина,
вірші вчу про Україну.
Виросту, і разом з братом
помандрую у Карпати.

СПОРТ

Тенісовий турнір УСЦАК-Схід 2003 року

Чемпіони і фіналісти під час закриття турніру з Нестором Паславським, управителем Союзівки (в другому ряді, четвертий справа).

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Цьогорічний український тенісовий турнір УСЦАК-Схід відбувся 4-6 липня на кортах Союзівки. Господарем турніру і фундатором нагород був Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК), а провід, тенісова ланка – УСЦАК: Юрій Попель, Юрій Грабець і Юрій Савчак, провідник змагань. Турнір розіграно в групах сінґлів, чоловічих дублів і мішаних дублів. Всіх змагань було 32.

В групі чоловіків, у фіналі, Денис Чорній переміг Марка Красія вислідом 6-2, 5-7, 6-4, виграючи вже 11-ий рекордовий раз цей турнір. Ці змагання були на дуже високому рівні і глядачі обдарували змагунів постійними оплесками. У півфіналах Д. Чорній виграв з молодим Миколою Стройником – 6-1, 6-0, а М. Красій з Стефаном Сосяком – 6-2, 6-0.

В групі жінок чемпіонат здобула колишня чемпіонка юначок Лариса Щупак, яка перемогла всіх противників вислідом 6-0, 6-0. Друге місце серед жінок здобула юначка Таня Петрикевич, виграючи у Світлани Поліщук – 6-1, 6-3.

Фінал сеньйорів розіграли між собою минулорічні фіналісти Юрій Грабець і Юрій Савчак. Як і рік тому переміг Ю. Савчак – 6-3, 6-2. У півфіналах Ю. Грабець виграв у Юрія Петрикевича – 7-6, 7-5, а Ю. Савчак у Богдана Кутка – 6-0, 6-1.

Змагання хлопців-юнаків відбулися за системою гри – кожний з кожним і Микола Стойник вийшов переможцем. Він виграв у Михайла Щупака – 6-0, 6-0, і у свого приятеля Романа Костика – 6-4, 7-6. Р. Костик посів друге місце в групі, коли виграв у Михайла Щупака – 6-4, 6-1.

Фінал чоловічих дублів розіграли між собою дві пари братів – Олесь і Марко Красії проти Корнила і Дениса Чорніїв. К. і Д. Чорнії виграли вислідом 6-3, 6-4. У півфіналах Красії перемогли молоду пару Стройника і Костика, а Чорнії – Сосяка і Савчака.

Мішані дублі виграла пара дочка і батько Таня і Юрій Петрикевичі, які у фіналі перемогли Віру Попель і Стефана Сосяка (7-6, 6-1), а у півфіналі – Анну і Володимира Щупаків (6-2, 6-2). Попель-Сосяк у півфіналі виграли у молодої пари брата і сестри Михайла і Лариси Щупаків – 6-4, 7-5. Одним з цікавіших змагань турніру були змагання в цій групі між парами Попель-Сосяк та Ларисою і Юрієм Грабцем, які виграли Попель-Сосяк (6-4, 1-6, 6-1).

Переможцями груп з одною програною грою були серед чоловіків – Віктор Красій, молодший брат Марка Володимир Дзівак – серед сеньйорів і Лариса та Юрій Грабець – в мішаних дублях.

Наступний український тенісовий турнір – це чемпіонати УСЦАК, які відбудуться 30 серпня – 1 вересня на кортах Союзівки. Зголошення на цей турнір до 25 серпня треба посилати на адресу: George Sawchak, 724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046. Тел: (215) 576-7989.

Юрій Савчак

Шахи

Президент України Л. Кучма підписав розпорядження про проведення у вересні-жовтні 2003 року в Ялті змагань за звання чемпіона світу з шахів між Русланом Пономарьовом (Україна) і Гарі Каспаровим (Росія).

Змагання Пономарьова з Каспаровим було частиною об'єднувального процесу в розіграші першости світу з шахів. Але вже на 26 травня було очевидно, що ні матч Пономарьов – Каспаров, ні другий матч Крамнік – Леко влітку 2003 року проведені не будуть. Хроніка подій така: після того, як конфлікт Руслана Пономарьова й ФІДЕ вирішився підписанням у ніч з 12 на 13 лютого спільної декляраціï, ФІДЕ призначила матч Пономарьов – Каспаров на червень 2003 р. Місцем проведення був оголошений Буенос-Айрес. Наприкінці квітня вперше з'явилися повідомлення, що з організацією змагань в Арґентині існують серйозні проблеми.

Але тепер з'явився указ Л. Кучми, який одним розчерком пера ніби вирішив всі проблеми.

Футбол

Формат Чаші УЕФА зазнає змін, починаючи зі сезону 2004-05 років. З метою збільшення шансів на виграш трофея клюбів не з найдужчих футбольних країн, буде введений груповий етап, як це зроблено в Лізі чемпіонів.

Спочатку буде проведене коло змагань із вибуванням, у якому гратимуть 80 команд, після чого утвориться груповий етап, у якому буде 40 клюбів. Вони розділяться на вісім груп, по п'ять команд у кожній. Три перші команди в кожній групі плюс вісім команд із Ліґи чемпіонів утворять потім 1/32 фіналу і далі за олімпійською системою розіграють трофей.

Команди в групі проведуть між собою лише по одній грі, тобто кожна команда проведе два змагання вдома і два – на виїзді. Склад груп буде визначений за оцінкою клюбів УЕФА.

Комітет арбітрів УЕФА призначив дві бригади українських рефері на ігри попередніх етапів Ліґи чемпіонів.

• РОЗШУКИ •

Ірина Павлух (дівоче прізвище) пошукує приятельку з Німеччини **ХРИСТИНУ ХРИСТИЧ** (дівоче прізвище), з якою втратила зв'язок через погублені листи. В 1948 р. обі працювали медсестрами в Мюнхені, в переселенчому таборі Функ Касерне Госпітал. У 1949 р. Христина емігрувала до Канади і працювала в Гамільтоні. Правдоподібно виїхала з Канади до Америки. Буду дуже вдячна за будь-яку інформацію.

Моя адреса: Mrs. Irene Chor
13 Princess St., Lldcombe, N.S.W. 2141, Australia. Tel.: **011-61-2-9649-1768**

Марія М. Пірчук (дівоче Залізняк) розшукує свого брата ІВАНА ЗАЛІЗНЯКА, який давно виїхав до Америки або Канади. Писати на адресу: **Марія Михайлова Пірчук, вул. Острекова 190 м. 35, Севастополь – Крим, Україна.**

Розшукую братів **ВДОВИЧЕНА СЕРГІЯ і ВДОВИЧЕНА ДЬОРДІЯ АНТОНОВИЧІВ**, які в рр. 1925-1934 виїхали до Канади із Чернівецької обл. Розшукує Бучачий Степан, син їх сестри Калини Антонівної, який проживає в США, **тел.: (413) 821-9414**

• ПРАЦЯ •

Потрібний працівник для позичкової „mortgage" компанії, висока комісійна винагорода, дуже добрі умови праці.
Тел.: (215) 396-7277
(Тільки для Філядельфії)

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:
(973) 292-9800 додатковий 3018

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

КАТАЛОГ КНИЖОК–ВИПРОДАЖ

Автор і назва	Ціна в долярах
Ващик, Петро. Воїн армії Ісуса. Публіцистично-документальна повість. Видавництво Каліфорнія, Сакраменто, 2001 р. М. обкл., стор. 116.	8.00
Ващик, Петро. Зоряні вітрила. Поезії. Рівне-Коннектикат, 2001р. Укр.-англ. мова. М. обкл., стор. 72.	6.00
Весняний Микола. Хитромудрий кіт. Віршована казка. Рівне, 1996 р. М. обкл., кольорові ілюстрації, стор. 125.	8.00
Сверстюк, Євген. Блудні сини України. Літературно-критичні статті і виступи автора, присвячених відродженню духовности й морально-естетичним проблемам. Київ, 1993 р. Тв. обкл. Стор. 255.	10.00
Словник української мови в малюнках. Загадки, прислів'я, скоромовки, фразеологія. Кольорові ілюстрації. Побільшений формат. Київ, „Освіта", 1995 р. Тв. обкл., стор. 415.	25.00
Танюк Лесь. Монологи. Театр, культура, політика. Харків, „Фоліо", 1994 р. М. обкл. Стор. 383.	12.00

Ціни подані з пересилкою. **Мешканці Нью-Джерзі повинні заплатити 6% стейтового податку**

Адреса: SVOBODA, BOOKSTORE, 2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

startec℠
THE WORLD, CLOSER TO HOME

У світлу пам'ять інженера Юліяна Головчака

Ділимося сумною вісткою, що 23 квітня 2003 року відійшов у вічність св. п. інж. Юліян Головчак. Він народився 30 листопада 1931 року в Лужку Горішньому, Старосамбірського повіту, в родині Павла і Юстини Головчаків. В родинному селі почав, а в Старому Самборі закінчив народну школу. В 1944 році, разом з родиною виїхав до Німеччини, а в 1949 році – до США. Вищу інженерну освіту здобув у Пенсильванському військовому коледжі (теперішньому університеті Вайднер), після чого служив в американській армії, брав участь в Корейській війні. Працював інженером в „Defense Industrial Supply Center" у Філядельфії до 1997 року.

У 1957 році Юліян Головчак одружився з Оленою Пак. В щасливому подружжі народилося четверо дітей – Христя, Роксоляна, Леся і Андрій.

Як громадський діяч, Ю. Головчак був активним членом багатьох професійних і культурно-громадських товариств, довголітнім членом Товариства українських інженерів Америки, Товариства Святої Софії, Патріярхального товариства, Товариства „Рідна Школа" і Товариства „Бойківщина", УСО „Тризуб", в рамках якого, в 50-их роках, грав у футбольній дружині. Він був також довголітнім промотором радіопрограми „Голос мирян" у Філядельфії.

Зі смертю Юліяна Головчака доньки його Христя, Роксоляна і Леся та син Андрій втратили прикладного батька, дружина Олена – вірного мужа, а Товариство українських інженерів Америки – свого активного члена.

Члени Філядельфійського відділу Товариства українських інженерів Америки складають найщиріше співчуття всій опечаленій родині. Хай гостинна американська земля буде Йому легкою, а пам'ять про Нього ще довго житиме в наших серцях. Вічна Йому пам'ять!

Методій Борецький

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дорогої і любої ДРУЖИНИ

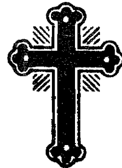
бл. п.

ОЛЬГИ ГІРНОЇ
з дому МАТРАЛЬ

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ відбудуться 10 серпня 2003 р. о год. 8-ій ранку в католицькій церкві св. Архистратига Михаїла і в церкві св. Юра, Львів, Україна. Прошу про молитви за вічний спокій Її душі.

Складаю пожертву на Український Музей в сумі 100 дол.

Чоловік ІВАН ГІРНИЙ з родиною

4 травня 2003 р. відійшов у вічність в Нюарку наш КУЗИН

сл. п.

ЄРОНІМ ЛОҐУШ

Висловлюючи наше глибоке співчуття його доні
пані ОКСАНІ СТЕРАНКА та всій найближчій родині
складаємо в пам'ять Покійного
на потреби тижневика „Свобода" 50.00 дол.

МИХАЙЛО І МАРІЯ ЛОҐУШ
Монреаль, Канада.

У ДЕВ'ЯТНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого найдорожчого і незабутнього МУЖА

бл. п.

д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА

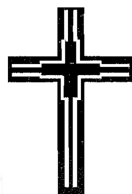
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови, в Дітройті (Савтфілд), Миш.
у неділю, 10 серпня 2003 р.;
в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в
С. Бавнд Бруку, Н. Дж.;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці, в Люрді;
в Українській Православній Церкві, в Бразилії.

Про молитви за душу Покійного просить

дружина МАРІЯ.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
ОСЕРЕДОК у ВАШІНҐТОНІ, Д.К.
Ділимося сумною вісткою,
що 10 липня 2003 р. помер

бл. п.

д-р ІЛАРІОН КАЛИНЕВИЧ

колишній довголітній голова нашого Осередку,
доктор економічних наук, активний громадський діяч.

Доньці Покійного Ользі висловлюємо
глибоке співчуття.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ НТШ-А
у ВАШІНҐТОНІ, Д.К.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і БРАТА

бл. п.

БОГДАНА ЯСІНСЬКОГО

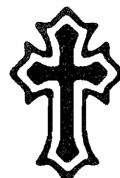
будуть відправлені заупокійні

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

28 липня 2003 р. Б.
в церкві Святої Тройці у Сільвер Спрінг, Мд.;
в церкві Святої Покрови у Івано-Франківську Княгинині.
Після відправи відбудеться посвячення пам'ятника.

Друзів, приятелів та знайомих просимо помолитися
за спокій душі бл. п. Богдана.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 30 травня 2003 р.
відійшов у вічність дорогий БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ЛЮБОМИР МАЗУРЕНКО

У глибокому смутку залишилися:
доньки – ЛІДА ЛЕБІДЬ з чоловіком АНДРІЄМ і дітьми
– ІРИНА ПАВЛЮК з чоловіком ВЛАД і дітьми
брат – АНАТОЛЬ МАЗУРЕНКО
сестра – ЛЯРИСА МАЗУРЕНКО-СЕМЧИШИН з дітьми ЮРІЄМ і РОКСОЛЯНОЮ
та ближча і дальша родина в Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 липня 2003 р., у Денвері, Кольорадо, відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ҐУЛИК

нар. 27 липня 1919 р. у селі Малава, Перемишль, Україна.
Син Андрія Ґулика і Анни з дому Бачик.

ПОХОРОН відбувся 9 липня 2003 р.

У смутку залишені:

дружина – АННА ТАЛАНЧУК ҐУЛИК
син – СТЕФАН з дружиною КАРІН
дочки – МАРІЯ ГІРШФЕЛД з чоловіком ТЕРІ
– КАТЕРИНА КЕЛЕР з чоловіком СТАН
внуки – АЛЕКСАНДЕР і КРІСТІНА ҐУЛИКИ

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 28 червня 2003 р. несподівано відійшов у вічність на 89-му році життя дорогий
МУЖ, і БАТЬКО

св. п.

РОМАН ДЗЮБИНСЬКИЙ

нар. 25 липня 1914 р. в Україні.

ПАНАХИДА була відправлена в похоронному заведенні м. Борисполя Київської обл., Україна.
СЛУЖБА БОЖА в дев'ятий день смерти відправлена у Львові.
Похорон відбувся 8 липня на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., куди були перевезені тлінні останки Покійного.

У смутку залишилися:

дружина – д-р ІРИНА ДЗЮБИНСЬКА із синами МАР'ЯНОМ і РОСТИСЛАВОМ
син – д-р ОРЕСТ ДЗЮБИНСЬКИЙ з дружиною СУЗАН
братова – ВАЛЕНТИНА ДЗЮБИНСЬКА
кузинка – МАРТА КЛИМКОВИЧ
кузин – д-р ЮРІЙ ПУШКАР
– д-р ЛІДІЯ ПЕТРУШЕВСЬКА з родиною – ФІНЛЯНДІЯ
та родина і приятелі в Америці і Україні.

Нехай Господь винагородить Його своїми ласками, а пам'ять про нього живе в наших серцях.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього у вівторок 15 липня 2003 р. відійшла у вічність на 81 році життя найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ЕМІЛІЯ САРАЧИНСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 липня 2003 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Стемфорді.

Горем прибиті:

муж – д-р БОГДАН
донька – ОЛЕКСАНДРА ШМОРГУН з мужем ЛІОНОМ
внуки – ЛІОН з родиною
– НИКОЛАЙ
сестри – МАРІЯ ЕРСТЕНЮК з родиною
– ОКСАНА МЕЛЬНИК з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Їй пам'ять!

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством, що 12 липня 2003 р., у Юніон, штат Нью-Джерзі, після важкої і довгої недуги, на 86 році багатотрудивого життя перенісся у Божу вічність

бл. п.

ОСИП ТРУШ

старшина Американської Армії, учасник Другої світової війни на Пацифіку, член Політичної Ради Закордонного Представництва УГВР, довголітній член Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, довголітній секретар президії Української Американської Координаційної Ради і також член багатьох українських громадсько-політичних організацій.

Глибоке співчуття складаємо синові Рональдь.

Тлінні останки Покійного похоронено на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку.

Вічна Йому пам'ять!

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" в НЮАРКУ, НЬЮ-ДЖЕРЗІ у глибокому смутку повідомляє своїх членів і симпатиків, що в суботу 12 липня 2003 р., відійшов у вічність на 86-му році життя

сл. п.

ОСИП ТРУШ

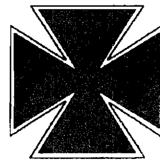
довголітній член, секретар Т-ва, активіст Комітету придбання Дому Т-ва, один із основників „Січової Фундації", активіст 214 відділу УНС при УСВТ „Ч. Січ", прихильник органу Т-ва, журналу „Наш Спорт" та літньої Спортової Школи для українського юнацтва.

ПАНАХИДА з участю членів Управи Т-ва, та членів Управ ряду українських організацій, в яких Покійний був активний, відбулася в похоронному заведенні Литвин і Литвин. Похорон відбувся в середу, 16 липня ц.р. з церкви св. Івана Хрестителя на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленому смутком синові Рональдові і дальшій Родині передаємо вислови щирого співчуття.

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ (ОБВУА) з глибоким сумом сповіщає, що 12 липня 2003 р. в Юніон, Н.Дж. на 86-му році життя відійшов у вічність

сл. п.

ОСИП ТРУШ

нар. 27 листопада 1917 р. в Брукліні, Н.Й.

Сотник Американської армії, ветеран Другої світової війни, голова Об'єднання Колишніх Вояків Українців Америки, виконуючий обов'язки керівника Військового Ресорту останнього екзильного уряду УНР, громадсько-політичний діяч і журналіст, член організацій: „Чорноморська Січ", ОДВУ, УНС, „Самопоміч", Асоціації Українців Америки, організатор збереження архіву Українських Січових Стрільців та його передачі Українському Музею в Стемфорд, Кон.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 15 липня 2003 р. у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н.Дж.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 16 липня 2003 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку. Тлінні останки похоронено на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Світла пам'ять про нашого Побратима, як шляхетну прекрасну людину, віддану українській справі, ідеалам добра і справедливости назавжди збережеться в наших серцях.

Синові РОНАЛЬДОВІ та РОДИНІ висловлюємо наші глибокі співчуття.

Ветерани
ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА

(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

COMPLETE MORTGAGE SERVICE

На приватні доми
і комерційні будівлі

ПОЛІНА КАЛУШНЕР

президент

НЕРУХОМІСТЬ, НАЙКРАЩА ОЩАДНІСТЬ!

ПРОГРАМА ДЛЯ ТИХ ХТО КУПУЄ ДІМ ВПЕРШЕ.

- 100 % фінансування для тих, хто працює за готівку;
- можете взяти позичку під вартість дому і купити інший;
- якщо ви не маєте кредиту або маєте поганий кредит!
- уділяємо „Line of credit" під 4 %;
- якщо Ви проголосили банкротство, ми Вам допоможемо.

Тел.: **(215) 396-7277**

ОРКЕСТРА „ЛУНА"

Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

Dunwoodie Travel Bureau Ltd.
800-550-4334 914-969-4200
771-A Yonkers Ave., Yonkers, NY 10704
Fax: 914-969-2108
e-mail: dunwoodtvi@aol.com

УВАГА! ЗНИЖЕНІ ЦІНИ!

АероСвіт Авіялінії (з Нью-Йорку)

	Київ	Львів (І інші міста в Україні)	Москва і Варшава
7/29, 8/5, 8/12	$800	$840	$800
8/17 – 8/31	$680	$770	$680
9/1 –10/31	$510	$600	$510

Лет (з Нью-Йорку)

	Київ	Львів (І інші міста в Україні)
До 9/7	$845	$885
9/8 –10/31	$590	$630

Наша фірма під час 35 років обслужила тисячі вдоволених клієнтів у найбільш складних подорожах по цілому світі. Пропонуємо слідуючі послуги: квитки на всі летунські лінії, круїзи, готелі, поїзди, авто-рентування, відпочинкові курорти. Ми радо допоможено в туристиних послугах в Україну та східню Европу включно з візами, паспортами та запрошеннями. Чекаємо на ваші дзвінки:

800-550-4334 або 914-969-4200

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

„АПОН" ВІДЕО-КАСЕТИ КОМПАКТ-ДИСКИ з України
замовлення від першорядних представників радіотелевізійних компаній Києва і Львова

Переробляємо відео з европейської системи на американську і навпаки.

APON RECORD COMPANY, P. O. Box 3082, Long Island City, NY 11103. Tel.: (718) 721-5599

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ
ДЕНТИСТ-СТОМАТОЛОГ
виконує:
• коронки, • містки, • протези, • „Root Canal"
приймає за попереднім домовленням
Тел.: (212) 697-8178
30 East 40th Street, Suite 706
New York, NY 10016

ВІДЕО – ЛЮБОМИР КУЛИНИЧ:
весілля, хрестини, ювілеї та інші події. Переводить відео на DVD, а також відео з систем NTSC PAL/SECAM
Тел.: (718) 837-1317 • (917) 848-8437

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2003 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St.#1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса
817 дол. + tax (round trip)
550 дол. + tax (one way)
Київ
670 дол. + tax (round trip)
515 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

KARPATY Export-Import

KARPATY

KARPATY TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ протягом 2-7 днів

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Європи американські доляри

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

Доставка тракторів, автомобілів, побутової техніки та електроніки

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК З КАТАЛОГУ

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105 **1-800-265-7189** **Fax (416) 761-1662**

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca